Старт

ИЛЮСТРОВАН СПОРТЕН СЕДМИЧНИК

Брой 98 ● 17 април 1973 ● 25 ст.

Издание на ЦС на БСФС



СССР е отново световен шампион. Виждате в атака (в червен екип) тройката на Петров и защитника Васильев.

стр 13

ЗАЩИТНИКЪТ

стр 8-9



Александър Шаламанов



▲

В първия си предолимпийски сезон гребкините се готвят упорито за много и отговорни международни състезания. И в ранна пролет техните лодки бразdят студените води.

стр. 2

ПРИЦЕЛЪТ Е 18.00

Световният рекордьор и олимпийски шампион на троен скок Виктор Санеев (СССР) разказва за себе си, своите планове и бъдещето на тройния скок. . .

стр. 10

ТАКА ПЛУВА ШЕЙН ГУЛД

За играчки остава време само когато спи.. Иначе многократната световна рекордьорка и олимпийска шампионка трябва да преминава километър след километър в басейна.

стр. 7



ГРЕБКИНИТЕ В ПЪРВИЯ СИ ПРЕДОЛИМПИЙСКИ СЕЗОН

Старши треньорът Меглена Тошева за подготовката на състезателите по гребане

С кои лодки ще се представим на европейското първенство

Сезонът "73" за жените, състезателки о гребане, се различава коренно от досешните. След няколкогодишно очакване ЮК включи в олимпийската програма исциплините по гребане за жени.

– Най-после ни признаха като равноравни с мъжете, правилно оцениха и наия спорт, който е напълно достоен за лен на олимпийското семейство и който росега незаслужено бе подценяван – с теи думи започна разговора ми Меглена Тоиева, старши треньор на националния ни кенски отбор по гребане, когато се обърахме към нея с молба да ни разкаже за одготовката на отбора за предстоящо по европейско първенство в Москва.

– Досега с жените много системно не се аботеше. От месец декември 1972 г. ние ожихме началото на една нова подгоовка с по-далечна цел – Монреал, а поизвката ни задача е участието в тазгодишното европейско първенство. За всяка лодка предвиждаме нови състезатели, подбрани предимно от дружествата Академик" (Сф), "ЖСК-Спартак", ЦСКА Септемврийско знаме" и "Тракия" (Пд). о-голямата част са млади спортисти, но ежду тях има опитни и известни състезателки като Верка Алексиева, Светла ецетова, Здравка Йорданова, Димитричка Стоянова и Анка Блажева.

– Кои състави на лодките са уточнени?

– Засега известен е само екипажът на тул – В. Алексиева и Св. Оцетова, които частвуваха заедно и на миналогодишния европейски шампионат в Бранденбург и се класираха на пето място. В края на април или в началото на май ще бъдат съставени и други лодки. Всяка състезателка според подготовката си и способностите си ще намери място в онази лодка, за която е най-подходяща. Лодките, с които мислим да участвуваме в първенството, ще имат и редица контролни вътрешни състезания и проверка на някои от международните регати. Първият изпит на кандидатките за Москва ще бъде международната регата „Панчарево", която ще се състои у нас през май. Освен нея български лодки ще има и на големите регати "Москва" и "Грюнау", където ще стане главната проверка между силите на социалистическите страни и на регатите "Амстердам" и "Дуисбург", където ще можем да сравним бързината на нашите лодки с почти всички останали европейски държави.

– *В кои дисциплини на европейския шампионат ще има български лодки?*

– Подготвяме се за участие във всички дисциплини, без осморка.

– *Какви задачи се поставят пред нашите екипажи?*

– Стремежът ни е да имаме три лодки във финала, т.е. в шестицата, или общият сбор на точките от класирането на нашите лодки в първенството да е поне четири.

Чавдар КАЛЕВ

НЕИЗМЕННО ШАМПИОНКА

Името на майсторката на спорта Меглена Тошева е отдавна известно сред привържениците на гребния спорт. Единадесет години тя бе на водната писта, през които неизменно бе републиканска шампионка в състава на една или друга лодка, но най-често това бе скифът. Бившата гимнастичка обикна гребането като студентка във ВИФ "Г. Димитров". На ръст за състезателка по гребане Тошева е ниска (162 см), но на силата и на издръжливостта ѝ, на волята ѝ много състезателки могат да завидят. Тези нейни качества са разковничето на големите успехи, които Тошева успя да достигне, и свърза името си с най-високия връх на българския гребен спорт. Тя бе в състава на четворката скул, която на европейското първенство във Виши (Франция) през 1967 г. спечели бронзов медал. Вторият бронзов медал на Меглена Тошева е от шампионата в Тата (Унгария) – 1970 г., заедно с партньорката си Верка Алексиева. До напускането на състезателната дейност Тошева участвува 7 пъти в европейски първенства и има две трети, две четвърти и три пети места. Сегашната треньорка на националния отбор бе винаги сред финалистките на европейските шампионати. Тазгодишното европейско първенство в Москва е юбилейно – двадесето поред. На него Меглена Тошева ще участвува за първи път като треньор и нека ѝ пожелаем от сърце да бъде отново сред финалистките с всичките свои лодки. . .



СЛЕД РЕДИЦА УЧАСТИЯ КАТО СЪСТЕЗАТЕЛКА СЕГА В МОСКВА М. ТОШЕВА ЩЕ ДЕБЮТИРА КАТО ТРЕНЬОРКА.

ГРЕБКИНИТЕ БРАЗДЯТ ВОДИТЕ НА ПАНЧАРЕВСКОТО ЕЗЕРО – ПРЕДСТОИ ЕВРОПЕЙСКО ПЪРВЕНСТВО.



ЕКИПАЖЪТ НА ДВОЙКАТА СКУЛ В.АЛЕКСИЕВА И СВ. ОЦЕТОВА ПРЪВ СЕ СЪБРА В ТАКЪВ СЪСТАВ.

Два медала за 10 години

Европейски първенства по гребане за жени се организират всяка година от 1954 г. насам.

Десет години поред участвуват и български състезателки. Майсторът на спорта Маргарита Ветова е първата и единствена наша гребкиня, която стартира на европейския шампионат в Москва през 1963 г. Тя се класира на 9-о място. Оттогава всяка година на европейската писта има лодки с български екипажи. Най-добре са представяли страната ни на първенствата следните лодки:

1964 г. Амстердам – двойка скул (М.Ветова, М.Тошева) – пета.

1965 г. Дуисбург – двойка скул (М.Ветова, М. Тошева) – пета.

1966 г. Амстердам – четворка с кърмчия (М.Тошева, В. Алексиева, Ст.Генова, Ек. Костова и Г.Христова) – пета.

1967 г. Вишн – четворка скул (М. Тошева, В. Алексиева, Ст. Генова, Ек. Костова и Г. Христова) – трета.

1968 г. Грюнау – четворка скул (В. Алексиева, М. Тошева, Ек. Костова, Г. Димитрова и Г. Христова) – четвърта.

1969 г. Клагенфурт – двойка скул (В.Алексиева, М. Тошева) – четвърта.

1970 г. Тата – двойка скул (В.Алексиева, М. Тошева) – трета.

1971 г. Копенхаген – две пети места: на четворката с кърмчия (П.Павлова, М. Аспарухова, К. Минчева, А. Блажева и Р. Мицева) и на четворката скул (Ек. Костова, Д.Ангелова, Здр. Йорданова, Св. Оцетова и К. Панайотова).

1972 г. Бранденбург – двойка скул (В.Алексиева, Св. Оцетова) – пета.

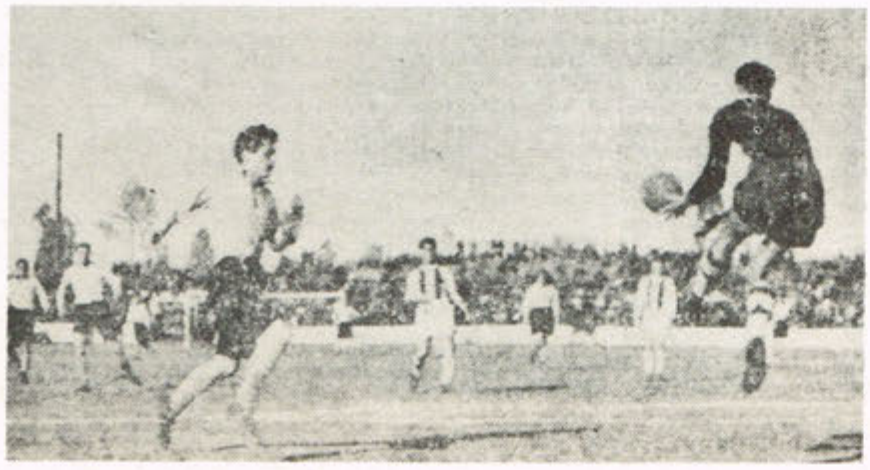
Към най-успешните представяния на националния ни отбор можем да причислим участието в Тата – 1970 г., когато всичките ни три лодки, с които участвуваме, се класират на финала: двойка скул е трета, а двете четворки – на четвърто място. Този успех нарежда България в неофициалното класиране на четвърто място с 13 точки, след ГДР – 37,5 т., СССР – 35,5 т., и Румъния – 17 т.

Като най-неуспешен може да се приеме миналогодишният старт на шампионата в Бранденбург. Участвуваме с четири лодки: скиф, двойка скул, четворка скул и четворка с кърмчия, и единствено само двойката скул се нареди на пето място във финала.

ТОВА СЕ СЛУЧИ

ПРЕДИ 26 ГОДИНИ, през април 1947 , столичното железничарско физкулурно дружество "Локомотив" организира големи международни спортни състезания с участието на футолисти, баскетболисти и волейбоисти от България и сродните организации от Румъния, Унгария и Чехословакия. На тържественото откриване на 13 април присъствуваха много официални лица начело със заместник-председателя на съюзническата контролна комисия генерал-полковник Бирюзов, директора на железниците генерал Марков, генерал Дерю Атанасов, членове на румънската и унгарската делегация. Спортните състезания преминаха при много голям интерес от страна на столичани. Футболният турнир бе в центъра на вниманието. В него участвуваха железничарските отбори на България, Румъния и Унгария, както и отборът на "Левски" (Сф). Организиран в първите години на младата ни отечественофронтовска държава, този турнир имаше за цел да провери възможностите на нашите спортисти на международното поле. Софийските локомотивици като домакини създадоха изключителен ред и организация по време на състезанията и въпреки студеното време многохилядната публика проследи с интерес срещите на нашите футболисти с техните гости от чужбина. Футболистите на "Левски" загубиха и двете си срещи – с "Локомотив" (Унгария) с 0:1 и срещу "ЧФР" (Букурещ) с 1:2. Столичните локомотивици обаче играха със страст в този турнир. Първата среща с "ЧФР" те завършиха наравно 2:2, като гостите повеждаха, а локомотивци изравниха чрез Попов и Кр. Милев. Вторият мач на нашите железничари бе срещу колегите им от Унгария. Отново гостите поведоха. През второто полувреме обаче още в третата минута Станков след комбинация с Делев с великолепен удар изравни, а една минута по-късно същата двойка комбинира и този път Делев отбеляза гол. При напълно равностойна игра обаче победата се усмихна на унгарските железничари – 2:3. В пресата от онова време четем: "Последната среща от турнира, която противопостави българските срещу унгарските железничари, остави най-добро впечатление у публиката. И двата тима дадоха извънредно бърза и технически издържана игра. Пред двете врати се създадоха извънредно интересни моменти, които често караха публиката да се разгорещява Костов спаси трудни положения. Крайната отбрана, особено Недялков и Орманджиев, игра много пожертвователно и осуети много опасни напредвания на противниковите нападатели. Заслужава да се отбележи и добрата игра на халфовете. В нападателите също личеше огромно желание за успешно представяне.."

В двете срещи на "Локомотив" (Сф) играха следните състезатели: Костов, Орманджиев, Недялков, Ангелов, Серафимов, Петков, Христов, Попов, Станков, Делев, Милев, Аргиров, Стефанов, Георгиев.



НА СНИМКАТА: МОМЕНТ ОТ МАЧА НА СТОЛИЧНИТЕ ЖЕЛЕЗНИЧАРИ С КОЛЕГИТЕ ИМ ОТ УНГАРИЯ.

Старт

ИЛЮСТРОВАН СПОРТЕН СЕДМИЧНИК

СТАДИОН "ВАСИЛ ЛЕВСКИ"

СОФИЯ

Пощенска кутия 797

Тел. 87–71–62, телекс 22–736

Редакционна колегия: главен редактор–Недялко ДОНСКИ, Алекси МЛАДЕНОВ, Асен НЕЙКОВ, Ваня ВОЙНОВА, Димитър ДЖАРОВ (зам. главен редактор), Дочо ДОЧЕВ (художествен редактор), Ешуа АЛМАЛЕХ, Иван ЖЕЧЕВ, Климент ВЕЛИЧКОВ, Маргарита РАНГЕЛОВА, Митьо ЕКСЕРОВ (отговорен секретар), Никола КОСТАДИНОВ, д-р Николай МИНЕВ, Петър ХАДЖИЙСКИ, Серафим СЕВЕРНЯК, Ясен АНТОВ.

Художествено оформление **Георги МАРКОВ**

Държавен полиграфически комбинат "Димитър Благоев" 20121

До редакцията на в-к "Старт"

ПИШЕМ ВИ НИЕ, МОМЧЕТАТА ОТ КОМПЛЕКС "МЛАДОСТ". КАТО ВСИЧКИ ДРУГИ МОМЧЕТА, ОБИЧАМЕ И ИСКАМЕ ДА ИГРАЕМ: ФУТБОЛ, БАСКЕТБОЛ, ВОЛЕЙБОЛ. . . НО ЗА СЪЖАЛЕНИЕ В НАШИЯ КВАРТАЛ НЯМА НИТО ЕДНО ИГРИЩЕ ИЛИ ПЛОЩАДКА. КЪДЕТО НАМЕРИМ СВОБОДНО МЯСТО, ЗАПОЧВАМЕ ДА ИГРАЕМ, НО ВЕДНАГА НИ ИЗГОНВАТ ПОД ПРЕДЛОГ, ЧЕ ТОВА СА ТРЕВНИ ПЛОЩИ. ДАЛИ ТОВА, КОЕТО ВИ ПИШЕМ, Е ИСТИНА, МОЖЕТЕ САМИ ДА УСТАНОВИТЕ ЧРЕЗ ЕВЕНТУАЛНА ПРОВЕРКА. ПРАЩАТ НИ НА СТАДИОНИТЕ И ИГРИЩАТА НА ЦСКА, НО ТАМ ТРЕНИРАТ ГОЛЕМИТЕ ОТБОРИ И НИЕ СМЕ ИЗЛИШНИ.

От учениците от VII "В" кл. на 128-о училище

КОМПЛЕКС „МЛАДОСТ" БЕЗ МЯСТО ЗА МЛАДОСТТА

Когато получихме писмото, което цитираме безвсякакви изменения, ние бяхме предприели вече няколко "екскурзии" по същия повод до най-младия и най-модерен софийски квартал. Това беше през миналата година. . .

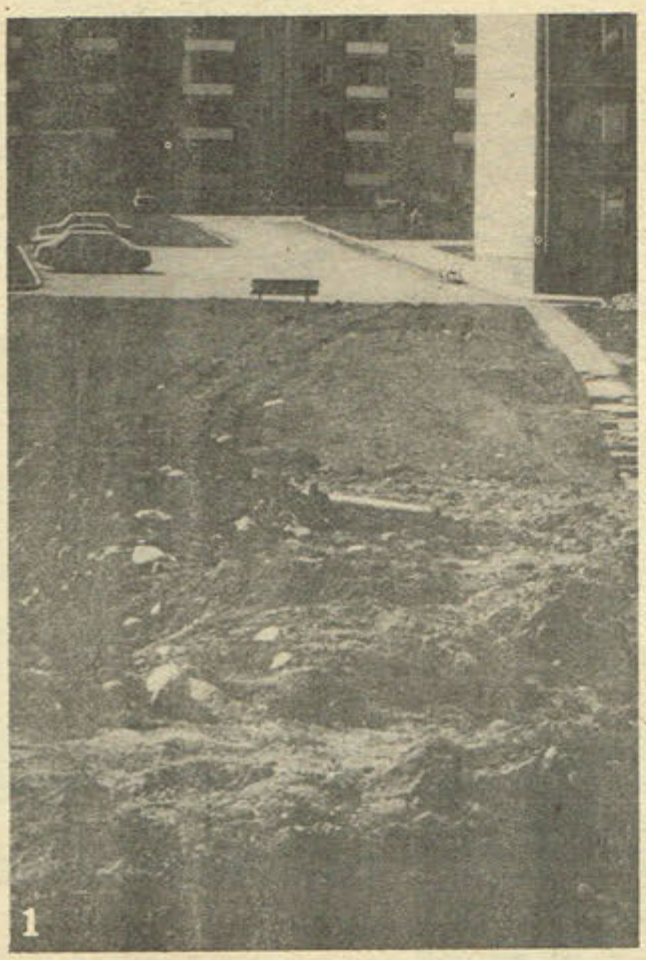
Тогава дълго търсихме в различни учреждения плана на спортното строителство в комплекс "Младост" – препращаха ни от едно място на друго (дори с твърдения, че в плана нямало нищо за това, колко спортни площадки ще се строят – архитект Кръстев, началник отдел "Културно-битово строителство" в Дирекцията за изграждане на София), докато попаднахме при архитект Богдан Томалевски – един от проектантите на комплекса.

– В един проект за строеж на жилищен комплекс не могат да не фигурират места за спортно строителство, защото няма да бъде одобрен. Още повече, че "Младост" е и показен комплекс за симпозиума на урбанистите от цял свят – по него ще сверяват часовниците си! Предвидихме модерен плувен комплекс, закрита спортна зала, игрища и асфалтирани площадки. . . Но изпълнителските организации оставят на втори план спортното строителство, тъй като се бърза с изграждането на жилищните площи. Според мен това е неправилно – би трябвало строителството на спортните съоръжения да върви паралелно с жилищата.

Както през миналата година, така и сега, след получаването на писмото от децата, в квартал "Младост" не открихме нито спортни площадки, нито някакви следи от строителство. С изключение на петшест асфалтирани площадки в училищата, в детската градина и между блоковете, които са капка не в морето, а в океана. . .

В ГОЛЕМИЯ ХАОС ОТ ПРАЗНИ ПРОСТРАНСТВА

Между блоковете има места поне за 10 стадиона като националния "Васил Левски". Видяхме и много асфалтирани площадки, върху които бяха накацали разноцветни леки коли. . . Как са се намерили средства и работна ръка за тяхното изграждане, а за спортни площадки не са достигнали, това е отделна работа. . . Но важното е, че нито един жилищен комплекс в София няма такава свободна територия за детски игри, за спорт – а фактите ни сблъскват с едно писмо, което твърди точно обратното. Точно обратното казват и жителите на комплекс "Младост".



1



2

1. В КВАРТАЛ "МЛАДОСТ" ИМА МНОГО АСФАЛТИРАНИ ПЛОЩАДКИ – НО ТЕ НЕ СА ЗА ДЕЦАТА. ТАМ СИ ОТДЪХВАТ СЛЕД "ТЕЖКИТЕ" НЕДЕЛНИ МАРШРУТИ МИЛИТЕ ЛЕКИ КОЛИ. 2. КОГАТО НЯМА ТАБЛА, ПРЕДПРИЕМЧИВИТЕ ДЕЦА СА ИЗМИСЛИЛИ НОВ ВИД БАСКЕТБОЛ. ВСЕКИ ОТБОР ИМА ПО ЕДИН ЧОВЕК ГОРЕ, КОЙТО СЕ СТРЕМИ ДА ХВАНЕ ТОПКАТА. НУЖДАТА НА КАКВО ЛИ НЕ УЧИ? 3. ТЕЗИ МАЛЧУГАНИ ЗАСЕГА ИМАТ КЪДЕ ДА "ИГРАЯТ". ПОД НАДЗОР УСЪРДНО ЧОПЛЯТ ПЯСЪКА. НО КОГАТО РЕШАТ ДА ПОДГОНЯТ ТОПКАТА. . .



3

– МАМА НЕ МИ ДАВА ДА ИГРАЯ! СТРАХ Я ОТ КАМИОНИТЕ!



Пред една от малкото детски площадки, обзаведени съвсем оскъдно (трап с пясък, в който липсваше пясъкът, една пързалка и някаква странна желязна конструкция, приличаща повече на съоръжение за поставяне на панели, отколкото на детска люлка), срещнахме Незабравка Величкова – майка на три деца. Тя е в "принудителна почивка", тъй като трябва да гледа двегодишната си дъщеря, а заедно с това да бере ядове и по Дочка и Пламен – деца на 10 и 8 години, които трябва постоянно да бъдат наблюдавани от прозореца къде и как играят по улиците. Изпратена е "мобилизационна" до бабата на село, но и тя си има работа и не всякога може да помага.

– Няма къде да играят нашите деца. Това, празното място, е много хубаво, но почти винаги е кално. Непрекъснато минават камиони по него и не го бива. Заиграят ли се пред блоковете, чупят стъкла, вдигат шум и възрастните непрекъснато ги проклетисват. Как няма поне едно оградено място да се натичат на воля – казва Пано Шарачки и в същия момент подгонва внука си, който е нагазил в калното.

– Ако трябва честно да си говорим – твърди старшината от Народната милиция Евтим Тодоров, – зле са нашите деца. Пропъдихме ги отвсякъде. На улицата минават коли, тревата не е за газене, при блоковете се чупят стъкла. . . Самият аз ги предупреждавам, правя им забележка, но понякога ми става мъчно за тях и се правя, че не ги виждам, когато газят градинките.

– Правихме бригади за хигиенизиране. С удоволствие ще дадем и трудодни, за да помогнем на децата си – трябват им игрища. Преди няколко месеца повдигнахме този въпрос на събрание на кварталната ОФ организация, но това така си остана. . . – допълва многодетната майка.

А авторите на писмото?

Тях не намерихме, но открихме техни "колеги". Светослав, Симеон и Борис са от IV "а" на 128-о училище. Купили са си нова топка и тримата са с червени гащета и нови футболни чорапи, само дето е малко кално и топката затъва в локвите.

Посетихме и това училище. Ново, модерно, с физкултурен салон и широк двор. Хубав, удобен за спортуване, но. . . гол като тенсия. Само металните конструкции на два баскета без таблата показват, че този двор има нещо общо със спорта.

Разговаряхме с учителката по физкултура Иванка Халачева. Обяснихме ѝ, че търсим спортните площадки в комплекса. Попитахме я какво ѝ е мнението за тях – необходими ли са за децата и учениците, или им стига само училищният двор. И разбрахме, че. . .

– Училищният двор е единственото място, където играят и учениците, и децата, и всички младежи в квартала. А това по правило става в учебно време и пречи на редовните занятия. Често сутрин, когато идвам на работа, заварвам склада разбит. Липсват топки, екипи. . . Наложи се да прилагаме много "гъвкава" тактика. Не гоним никого от двора – напротив, даваме им топки и сме спокойни. Спряха да разбиват склада. Но във всички случаи ни пречат. Просто училищният двор е тесен за всички младежи в квартала. А къде да играят, когато и в 118-о училище площадката още не е асфалтирана, а в 125-о е съвсем малка и на неудобно място – точно под прозорците на класните стаи.

КОЙ ЩЕ ИМА ПОЛЗА

Ако спортните съоръжения, предвидени по плана за изграждането на комплекс "Младост", станат реалност и престане да се говори за тях в бъдеще време? Естествено преди всичко децата и младежите. За тяхното здраве това е първа необходимост. Но само за здравето ли? Може би и за възпитанието им. . . Нали преподавателката по физкултура, която се оплакваше от неканените гости, е можела съвсем спокойна да прибегне до помощта на милицията, а успяла да ги вразуми, като им предоставила място и топки за спортуване. . . От друга страна, ще получат спокойствие и възрастните хора от квартала – детските и спортни площадки ще "изолират" шума, който става причина за много спукани топки, оплаквания до училища и педагогически стаи. . . Но най-важното е, че когато прекрасният комплекс "Младост" стане реалност и когато архитектите и проектантите от цял свят дойдат да го разгледат и възхитени се хванат за фотоапаратите и химикалките, може би по същото това време статистиците и социолозите съвсем няма да бъдат радостни. . . Защото ще трябва да се търсят причините за гръбначните изкривявания и за недоразвитата мускулатура на най-младото поколение от този квартал. . .

Впрочем надяваме се, че последното няма да стане. Защото както строителите на квартала, така и неговите обитатели имат голямото задължение да намерят начин да предоставят на децата и младежите места за спортуване и игри. Сигурни сме, че неговите граждани ще отговорят с дело на съвместното решение на Националния съвет на Отечествения фронт, ЦК на ДКМС, ЦС на профсъюзите, ЦС на БСФС, Комитета за младежта и спорта и някои други ведомства за разгръщане на масово движение за строителство на лека спортна база. А каква благодатна почва има в квартал "Младост" за изпълнение на това решение!

Да се надяваме, че и строителите няма да останат назад. Гаранция за това е призивът от участниците в националното съвещание по строителството, свикано от Секретариата на ЦК на БКП и Бюрото на Министерския съвет.

Децата и младежите от квартал "Младост" ще има къде да играят и да спортуват. Квартал "Младост" ще се превърне в център на спортната младост. И тогава ще публикуваме писма за многобройните спортни прояви там. Въпросът е, кога ще стане това?

Борис КОВАЧЕВ
Велизар ЗАХАРИЕВ

Снимки: Мирослав ЧЕРВИНКА и Георги ДОЙЧИНОВ

НАБЛЮДАВАМЕ ИГРИТЕ В «А» РФГ С МИСЪЛТА:

НАБЛИЖАВА СРЕЩАТА С ПОРТУГАЛИЯ

XXV кръг в "А" РФГ на много места мина при неблагоприятни условия – дъждове, тежки терени. Очакваше се да бъде един от спокойните кръгове, но не бе така. На много места се разгоряха страстите, паднаха и доста голове. Най-много се отличиха стреците на ЦСКА "Септ. знаме", "Славия", но също и тия на "Локомотив" (Сф), "Ботев" и "Черно море".

Наближава обаче срещата за световно първенство България – Португалия и в много случаи събитията от вътрешния шампионат пречупваме през призмата на очакванията и подготовката за 2 май.

Основните проблеми, които се очертаха в последно време и за които спомена неотдавна ст. треньорът на националния отбор Хр. Младенов, са за атакуващите действия по фланговете и за център-нападателя. След дълго отсъствие Мл. Василев игра цял мач в Плевен и получи добра оценка, за което сигурно допринесе и реализираният от него гол. Това е добре! Но над крилото все пак стои въпросителният знак: не се ли завърна твърде късно, дали ще бъде достатъчен само още един изпит в следващия кръг?...

Селекционерът явно продължава да търси. Особено след като Киров изостана, след като Денев не може да се счита идеалното решение да бъде ангажиран за флангова игра... Под наблюдение бе Г. Василев (Лок-Пд), който бе дал заявка с някои добри прояви в предишните кръгове. Но във Враца той не е бил между силните фигури на терена... Най-сериозен кандидат, изглежда, си остава Дерменджиев, който в неуспешния мач на своя отбор в събота все пак се запази на добро равнище, отбеляза и един гол. В последно време Войнов (Лев-Сп) направи добро впечатление, но е непостоянен, в Русе не бе такъв, какъвто бе преди седмица на "Герена"... Б. Симов – жив, енергичен, но не особено рационален, остава в резерва.

Що се касае до проблема за централния нападател, при отсъствието на Петков изборът падна върху Ам. Михайлов, но по време, когато бе 5,5 кг над нормата! Хр. Младенов обеща да промени това положение чрез специална диета и натоварване в тренировките. Ако се съди по резултатите, т.е. по играта на Михайлов, констатира се подобрение. След не особено удачен мач с "Арис" в сряда в последния кръг център-нападателят се прояви много добре и допринесе за победата на своя отбор на пловдивски терен.

Тук като благоприятен факт да добавим завръщането на П. Петков. Той получи добра оценка в труден мач, в дъжд и на наводнен терен. И за него обаче се отнася опасението, което изразихме по отношение на Мл. Василев – завръща се като че ли твърде късно, за да може селекционерът да му се довери напълно. Като резерва все пак идва навреме.

Как е по другите части на терена?

Йорданов (ЦСКА) скучо на съботния мач, както впрочем и цялата защита на шампиона (Пенев като че ли не се затича нито веднаж, но все пак заедно с К. Станков носи вина за единствения гол на "Волов"...). Р. Горанов бе на висота в Пловдив. Непоследък отново добре се проявява Б. Михайлов, той закова Стайков на резервната скамейка.

Защитниците на "Левски-Спартак" преживяха тежки моменти в Русе, но запазиха добър стил. В това число бяха и кандидатите Ивков и Аладжов. Добра оценка заслужи Йонов. Банчев обаче участвува в конфузно 0:5...

Известно безпокойство навява не особено изразителната игра в последните кръгове на Бонев, както и слабото представяне на постоянния в миналото Стоянов, на Панов... А Денев, Б. Колев? Как да ги оценим в този мач ЦСКА – "Волов"?...

Ето че пак излиза на дневен ред старият проблем: при общо взето слабото противодействие, което асовете получават в някои кръгове, добиват ли нужната закалка за голямата международна сцена?

В това отношение следващият кръг в "А" РФГ изглежда по-благоприятен за срещи като "Академик" – "Берое", "Локомотив" (Пд) – "Славия". За съжаление не са много!

А веднага след това е десетдневката на окончателната подготовка за решаващия мач България – Португалия...

Александър ЯСНИКОВ

XXV КРЪГ

ЦСКА "Септ. зн." – "Волов"	7:1
"Дунав" – "Левски-Спартак"	1:1
"Славия" – "Перник"	5:0
"Ботев" – "Локомотив" (Пд)	3:1
"Тракия" – "Локомотив" (Сф)	2:3
"Спартак" – "Академик"	1:2
"Черно море" – "Лъсков"	3:1
"Черноморец" – "ЖСК-Спартак"	1:0
"Берое" – "Етър"	1:1





ПРЕДВИЖДАНИЯТА НА Старт

ЛОКОМОТИВ (ПД) – СЛАВИЯ 1x2
В Пловдив: 3 6 4 13-15
В София: 0 5 9 22-7
ЛЪСКОВ – ЦСКА "СЕПТ. ЗН." x2
В Ямбол: 0 0 2 0–3
В София: 0 0 3 2-18
АКАДЕМИК – БЕРОЕ 1x
В София: 4 0 0 10-1
В Ст. Загора: 1 1 3 6-5
ПЕРНИК – ТРАКИЯ 1x
В Перник: 7 4 5 30-26
В Пловдив: 1 2 12 12-36
ЛОКОМОТИВ (СФ) – Ч. МОРЕ 1
В София: 12 2 3 26-15
Във Варна: 4 3 9 10-20
ВОЛОВ – СПАРТАК 12
В Шумен: не са играли за п-во
В Плевен: 0 0 1 0-2
ЕТЪР – ДУНАВ 1
Във В. Търново: 2 1 0 7-3
В Русе: 0 1 4 3-7
ЖСК – СПАРТАК – БОТЕВ 1
Във Варна: 2 0 0 4-2
Във Враца: 0 0 3 3-8
ПИРИН – МАРЕК 1
В Благоевград: 1 1 1 4-4
В Ст. Димитров: 1 0 3 7-11
АРДА – ДИМИТРОВГРАД 1
В Кърджали: 10 3 2 25-10
В Димитровград: 1 6 9 11-23
МАРИЦА (ПЗ) – СЛИВЕН 1x
В Пазарджик: 5 4 0 12-4
В Сливен: 4 6 0 4-15
КОМ – ЛОКОМОТИВ (ГО) 1
В Берковица: не са играли за п-во
В Г. Оряховица: 0 0 1 0-1
ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ – БДИН 1
В Павликени: 1 2 0 2-1
Във Видин: 0 0 4 2-10
КЪРПАЧЕВ – ЧАРДАФОН-ОРЛ. 2
В Ловеч: 7 1 0 19-5
В Габрово: 0 1 8 7-26





МНЕНИЕТО В ЛИСАБОН:

ВСИЧКО ЩЕ СЕ РЕШИ В СОФИЯ

Лисабон, специално за "СТАРТ"

Още веднъж – за кой ли в последните години? – съдбата на португалския футбол на международния терен зависи от среща с български отбор. И трябва веднага да изтъкна, че това е факт, който не ентусиазира ръководителите на португалския футбол – дори в случаите, когато успехът е бил на страната на нашите отбори, той е бил извоюван с максимални усилия и е могъл да се усмихне по същия начин и на българските ни съперници.

В момента ръководителите на португалския футбол и на националния отбор не крият своите намерения. Дори те са максимално точно формулирани – в София трябва да се спечели една точка! Поставянето на тази цел има свои основания. Преди всичко отборът на Еузебио ще пристигне в София с пет точки, три от които са спечелени от Кипър и Ирландия на чужд терен. Впрочем чуждият терен като че не смущава нашите футболисти толкова много, колкото в миналото – едва ли трябва да напомням, че съвсем наскоро срещата Франция – Португалия завърши 1:2. На второ място португалците считат, че България на свой ред ще спечели най-малко една точка като гост на Северна Ирландия и тогава (при една победа в София на 2 май) ще бъде облагодетелствувана, тъй като ще знае точно с какъв резултат трябва да се наложи над Кипър в София.

Ето защо тук мислят, че победителят в квалификационната група ще бъде определен в София, ето защо избраниците на Аугусто ще направят всичко възможно, за да спечелят една точка на стадион "Васил Левски", твърде добре познат на ръководители, специалисти и футболисти в Португалия.

Все още е твърде рано да се говори за нещо точно около състава и начина на игра. Струва ми се обаче, че самото намерение да се спечели една точка вече издава достатъчно много...

А и Аугусто като че няма да вземе изведнъж своето решение. Той получи одобрението на националната федерация и съгласието на клубовете да събира националите веднъ седмично за съвместни тренировки. Първата от тях (първа след среща та със Северна Ирландия в Ковъни ри) бе през изтеклата седмица. Из се контролна среща с младежк национален отбор, който, както е и вестно, също на 2 май ще играе с Бъ гария, но в Лисабон.

Трябва веднага да се изтъкне, тази първа ансамблова тренировк която трудно може да се нарече мо показа и затрудненията португалския селекционер. Трудно например да са каже какви са пе спективите около контузията Тон мотора на националния отбор. В още всичко е в областта на надежд те – ръководителите на отбора надяват, че той ще може да играе София. Другият играч, който липс на отбора, е централният защитн Умберто, също от "Бенфика", ед чудесен футболист, който дикту както стила на игра, така и сигу ността на цялата защита. Умберт също е контузен в последно време не играе.

Все пак най-голямото безпокойс во на Аугусто е, че отборът на "Бе фика", който при всички случаи даде скелета на националния съст стана недостижим в първенство на страната шест кръга преди нея вия край.

Така или иначе, в началото тази седмица Аугусто ще опреде онези играчи, които ще заминат София. Първоначално бе решено т да назове шестнадесет име толкова, колкото ще пътуват. случай обаче, че състоянието контузените не бъде окончател изяснено, вероятно той ще посо повече състезатели.

И накрая – тъй като знам, че България познават и ценят Еузеби няколко думи за неговото състоян Той не е в най-добрата си форма, все още е в състояние да реши ед мач.

И така – големите новини ок мача с България ще бъдат през сл ващите дни.

Афонсо ЛАСЕР

НА СРЕЩАТА "ТРАКИЯ" – "ЛОКОМОТИВ" (СФ) БЕ ЧЕСТВУВАНО 350-О УЧАСТИЕ НА В. АПОСТОЛОВ В ГРУПАТА НА МАЙСТОРИТЕ; ВИЖДАТЕ ГО ОТНОВО АКТИВЕН, В БОРБА С ДВАМА ЗАЩИТНИЦИ НА СОФИЯНЦИ (1); БАНЧЕВ (ПРЕД ВРАТАРЯ) НЕ МОЖЕ ДА ПОПРЕЧИ НА ЖЕЛЯЗКОВ ДА ИЗПРАТИ ТОПКАТА В МРЕЖАТА НА "ПЕРНИК" (2); Б. КОЛЕВ ОТНОВО ИГРА АКТИВНО, ТАКА КАТО ЩЕ ИГРАЕ И СРЕЩУ ПОРТУГАЛИЯ (3); УДАР НА ЖЕКОВ, ОЩЕ ЕДИН ГОЛ И СТАБИЛНО ВОДАЧЕСТВО В ЛИСТАТА НА РЕАЛИЗАТОРИТЕ (4).

Снимки: Димитър МИХАЙЛОВ, Янко ГЪРОВ, Георги ДОЙЧИНОВ

САМО ЛИЧНОСТИТЕ ПРАВЯТ КОЛЕКТИВ!

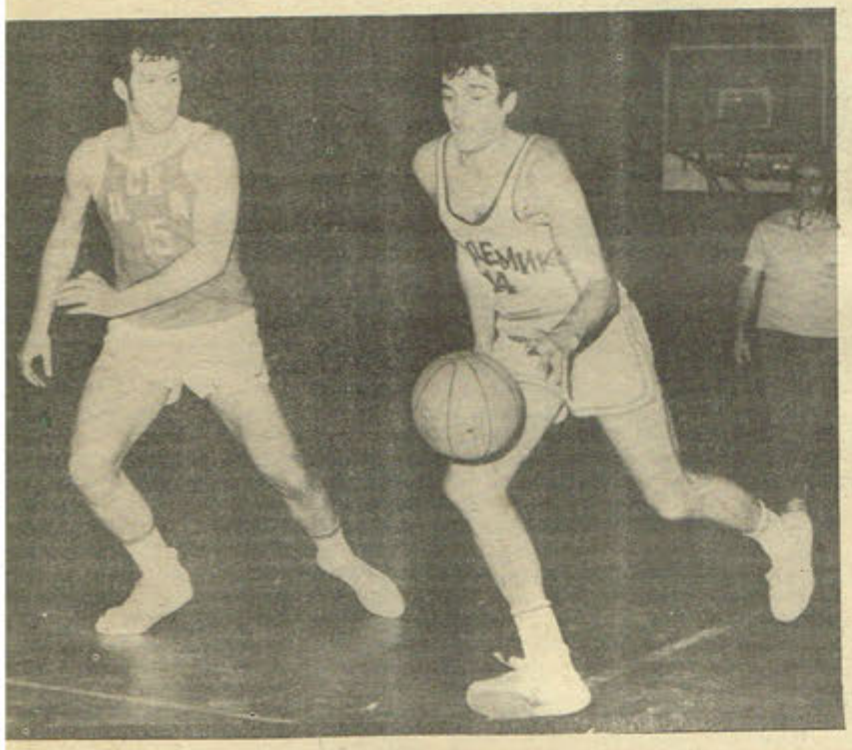
...ест дни единствените събесед-
...а на Веселин ТЕМКОВ бяха негови-
...баскетболисти от "Академик"
... А на седмия вече имаше нужда
...оговори и с други хора. Но пак за
..., за десетократните републикан-
...шампиони. За да знаят всички в
...ръще е титлата...

Помниш ли как ме гледаше, кога-
...в началото на сезона ти казах, че
...ще сме първи? Отбора напуснаха
...чев, Пандов и Маринов, Голомеев
...наказан, Райчев не бе свършил
...кбата и не само ти – мнозина ме
...даха като луд при тези думи. Но
...наех, че студентският тим има
...ърви: по-рано играта бе "узур-
...ана" от тандема на центровете,
...играта се обогати, всеки намери
...мото си и повече от всякога мо-
...да се каже, че десетата титла
..."Академик" е истинско дело на ко-
...тива. Но само личности могат да
...равят колектив и в това отно-
...ение (без да обиждам никого!) "Ака-
...ик" има предимства. Защото има
...ачи, може би своеобразни като хо-
...но еднакво предани на баскетбо-
...еднакво зрели за играта. Които
...ират сили да преодолеят труд-
...ти и конфликти, щом стъпят на
...рена. Да установят духовна връз-
...помежду си и със своя треньор,
...то е възможна само между инте-
...ентни хора. И между хора, които
...условно си вярват. Тъй като дове-
...то ражда лоялността, а вер-
...тта е сила.

...ието ни обвиняват, че не трени-
...ме достатъчно. Като имат пред-
...единствено физическата подго-
...вка. Тя обаче е само част от под-
...овката на баскетболиста. Кой
...бор може да се похвали, че превъз-
хожда "Академик" технически, так-
тически, психически? Пък дори и физи-
чески – на турнира решителните си
мачове играхме в последните два дни
и може ли да се твърди, че играчите
на "Балкан" и ЦСКА излеждаха по-
свежи? Видя ли някой наш съперник
прежълтял от страх или от умора?
Моите състезатели са бледи, преди
да обявя състава – защото им се из-
рае, а не по време на мача. Това не
става единствено с опит и интели-
гентност– само с тези качества не
може да се победи дори шахматист,
с тренировки, които баскетболисти-
те ми провеждат смислено и с момче-
шка страст. Съчетанието на про-
фесионално отношение в най-добрия
смисъл с интуисазма е висше изкус-
тво, което владеят всички големи
играчи и отбори в света. То не е не-
познато и за баскетболистите на
"Академик", чийто режим е съобраз-
ен с програмата: било един мач сед-
мично, било шест мача за шест дни.
Много се съмнявам, че някому е нужна
подготовка въобще, въпреки че кой
знае, ако играчите бяха други, може
би и аз бих ги тренирал по друг на-
чин... Но не и тези зрели и достойни
мъже, които играят с цветовете на
доказано най-силния български бас-
кетболен отбор. И които винаги са
готови пак да докажат силата си!
Защото и те, както треньорът им,
знаят, че във всички случаи човек мо-
же да събере сили за още един
подвиг...

Дали наистина е така? Десетките
поздравления, които често прекъсва-
ха монолога на заслужилия треньор,
не показват ли, че той има право?

Петър ХАДЖИЙСКИ



ДВА "ОСТРИ КАМЪКА" – НАЙ-ДОБРИЯТ ЗАЩИТНИК ИВАЙЛО КИРОВ (15 – ЦСКА) СРЕЩУ ЕДИН ОТ ...Й-ДОБРИТЕ НАПАДАТЕЛИ ТЕМЕЛАКИ ДИМИТРОВ (14-АК).

Те пиха шампанско от шампионската купа

Дванадесет играчи и треньорът им спечелиха десетата титла на столичния "Академик". Ето визитните картички на тези, които украсиха гърдите си със златните медали и пиха шампанско от шампионската купа:

5 – *Стефан* ФИЛИПОВ – майстор на спорта, капитан на отбора, 30 г., 185 см, преподавател във ВМГИ.

6 – *Ботьо* ПАСПАЛАНОВ – майстор на спорта, 27 г., 192 см, студент във ВИФ.

7 – *Никола* АТАНАСОВ – майстор на спорта, 31 г., 198 см, студент във ВИСИ.

8 – *Славей* РАЙЧЕВ – майстор на спорта, 30 г., 187 см, служител в "Академик".

9 – *Илия* ЯНКОВ – майстор на спорта, 25 г., 185 см, студент във ВИФ.

10 – *Валентин* ШАРКОВ – майстор на спорта, 23 г., 182 см, студент във ВИСИ.

11 – *Атанас* ГОЛОМЕЕВ – майстор на спорта, 26 г., 202 см, студент във ВИИ.

12 – *Георги* БЪРЗАКОВ – майстор на спорта, 29 г., 183 см, студент във ВИФ.

13 – *Тончо* ДОЙКОВ – майстор на спорта, 27 г., 194 см, студент във ВМЕИ.

14 – *Темелаки* ДИМИТРОВ – майстор на спорта, 28 г., 196 см, студент в СУ.

15 – *Владимир* РАДОСЛАВОВ – първоразредник, 22 г., 201 см, студент във ВИИ.

16 – *Димитър* САХАНИКОВ – майстор на спорта, 31 г., 184 см, преподавател в СУ.

Треньор: заслужилият майстор на спорта и заслужил треньор Веселин ТЕМКОВ.

ИНДИВИДУАЛНИТЕ ПРИЗОВЕ

По традиция награди получиха и най-добре представилите се играчи и треньори в първенството:

Най-добър реализатор: Атанас ГОЛОМЕЕВ (Ак – Сф) – 532 т. – награда на БФБ.

Най-точен изпълнител на наказателни удари: Георги ХРИСТОВ (Балкан) – 62 – 50; 81 процента – награда на БФБ.

Най-добър защитник: Ивайло КИРОВ (ЦСКА) – награда на "Старт".

Най-добър организатор: Христо БОРИСОВ (Ак-Вн) – награда на В. "Народен спорт".

Треньор на отбор с най-добра стрелба от средно разстояние: Иван КОЛЕВ (Балкан) – 48 процента – награда на БФБ.

Най-коректен отбор: "ЛЪСКОВ" (ЯБ) – купа за спортсменство на БФБ.

Юбилейна щафета на в. «Народен спорт»

И МАСОВО, И ИНТЕРЕСНО!

Когато преди двадесет и пет години редакцията на вестник "Народен спорт" подкрепи идеята на ентусиазираните любители на лека атлетика в Пловдив да организират щафетна обиколка на града в чест на откриването на държавната физкултурна школа "Васил Ленков", едва ли и организаторите, и участниците са предполагали, че тяхната инициатива ще прерасне в една от най-крупните масови атлетически прояви в страната. Достатъчно е да споменем непрекъснато растящия брой на участниците в щафетата – от 376 души, стартирали в първата през 1949 г., в юбилейната – 25-та – те бяха вече 1400.

Сега, когато порасналите възможности на нашите атлети чувствително повишиха критерия към тях и подобни масови прояви останаха на по-заден план, ползата от щафетата на "Народен спорт" е изключителна и като организатор в навечерието на големите битки на пистата, и като агитатор на леката атлетика в Пловдив и не само там... Да не говорим за многохилядната публика, проследила борбата, или за мъката, с която директорът на СПГ "Лиляна Димитрова" посрещна декласирането на своя отбор, или за деятелите от "Академик" и ЦСКА "Септ. знаме", който през цялото разстояние подкрепяха своите в борбата, преминала "рамо до рамо" почти до финала и завършила с победа на студентите от София.

Григор ХРИСТОВ
наш пратеник
Снимка: Димитър МИХАЙЛОВ



ДЕСЕТА ТИТЛА ЗА «АКАДЕМИК» /СФ/

Крайно класиране в XXXI първенство на страната по баскетбол за мъже – сезон 1972/1973 година:

Участници във финалния турнир	1	2	3	4	5	6	Общо	
							т.	г/р
1. АКАДЕМИК (СФ)	●	64:60	69:66	66:65	111:98	78:69	44	1861:1610
2. ЦСКА "С. ЗНАМЕ"	60:64	●	71:85	80:73	89:80	80:71	42	1749:1519
3. БАЛКАН	66:69	85:71	●	66:68	95:77	87:65	41	1788:1465
4. ЛЕВСКИ – СПАРТАК	65:66	73:80	99:98	●	92:88	80:85	38	1654:1554
5. СЛАВИЯ	98:111	80:89	77:95	88:92	●	80:78	32	1647:1784
6. АКАДЕМИК (ВН)	69:78	71:80	65:87	85:80	78:80	●	30	1570:1680

7. АКАДЕМИК (ПД) – 28 т., 8. ПЕРНИК – 27 т., 9. ЛЪСКОВ – 26 т., 10. ДИМИТРОВГРАД – 25 точки.

От групата отпадат отборите на "Лъсков" и "Димитровград", а "Перник" ще играе две квалификационни срещи с първенеца на II "А" РБГ "Локомотив" (Сф), тъй като през следващия сезон в първата "А" РБГ ще се състезават осем отбора.

Ето и ДОСЕГАШНИТЕ ШАМПИОНИ, сред които личат имената само на отбори от столицата:

"ЛЕВСКИ" – 1942, 1945, 1946, 1947 – 4 пъти,

"ЛОКОМОТИВ" – 1943, 1948, 1955, 1961, 1964, 1966 – 6 пъти,

ЦСКА "С. ЗНАМЕ" – 1949, 1950, 1951, 1965, 1967 – 5 пъти,

"СЛАВИЯ" – 1952, 1953 – 2 пъти,

"СПАРТАК" – 1954, 1956, 1960, 1962 – 4 пъти,

"АКАДЕМИК" – 1957, 1958, 1959, 1963, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973 – 10 пъти.

ШАМПИОНЪТ "АКАДЕМИК": ПЪРВИ РЕД (ОТЛЯВО НАДЯСНО) – Н. АТАНАСОВ, В. ШАРКОВ, ИЛ. ЯНКОВ, Г. БЪРЗАКОВ, СТ. ФИЛИПОВ – КАПИТАН, Д. САХАНИКОВ, СЛ. РАЙЧЕВ; ПРАВИ – В. ТЕМКОВ – ТРЕНЬОР, Б. ПАСПАЛАНОВ, В. РАДОСЛАВОВ, Т. ДИМИТРОВ, АТ. ГОЛОМЕЕВ, Т. ДОЙКОВ.

Лауреатът на «Старт» Ивайло Киров/ЦСКА/:

«ЗАЩИТАТА – ТОВА Е ЖЕЛАНИЕ И ВСЕОТДАЙНОСТ»

"Старт" учреди награда за най-добрия ...щитник на републиканското първен-...во по баскетбол за мъже. След завър-...ването на шампионата ръчния часовник ...лучи Ивайло КИРОВ (15 – ЦСКА) и това ...поводът за разговора с 26-годишното, ...исоко 194 см крило на вицешампионите и ...националния отбор:

– *Подобни награди получават обикно-...но тиловите играчи, а вашият пост на ...рило предполага вкус към нападението...*

– В съвременния атлетичен и универса-...зиран баскетбол не може да става и ...ума за разграничаване на функциите – ...еки играч трябва да може и да атаку-..., и да пази, и да подава. При това за-...щитата в баскетбола е поне половината ...т играта.

– *Значи ли това, че и треньорите ѝ от-...лят еквивалентно място и време в про-...еса на подготовката?*

– Започнах да играя баскетбол през ...962 г. В "Червено знаме" при сегашния ...реньор на женския национален отбор ...В. Гълъбов, от преди 8 години съм в мъ-...вете на ЦСКА, последователно при Ил. ...сенов, Л. Катерински, К. Семов. Никой ...баче не ни е "мъчил" толкова с играта в ...защита, както сегашният ни треньор Цв. ...арчовски.

– *Излиза, че играта в защита е голяма ...ка...*

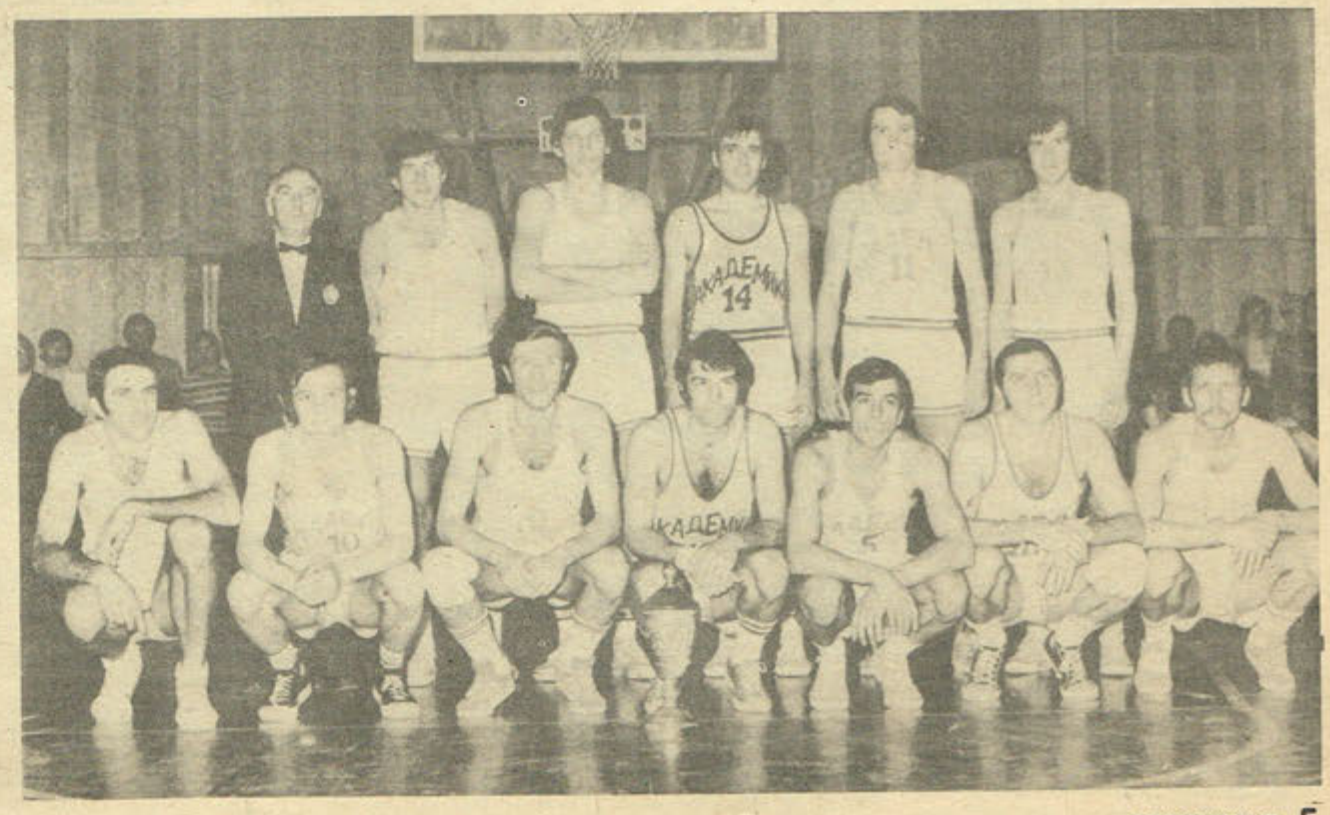
– Съвсем друго е да хвърляш топката към коша. Но човек трябва да има реално представа за качествата си: и на мене винаги ми се е искало да се прославя като "пушка", но същевременно знам, че треньорите ме ценят заради качествата ми на пазач и на борец. И охотно приемам ролята си.

– *Най-добрите ви постижения като бранител?*

– В същото време те са и най-големите ми поражения. Защото са срещу едни от най-извесните стрелци и у нас, и в света. Пазил съм успешно американо-испанеца Брабендер, югославянина Шодман, но помня как на един турнир в Кошице полякът Юркевич ми вкара... 52 точки! Трудно се играе срещу студентите Т. Димитров и Т. Дойков, срещу Б. Чанев от "Балкан" – надявам се, че и на тях им е трудно срещу мене. Особено удовлетворение получих, когато през миналата година се наложи да пазя центъра на "Левски-Спартак" Хр. Дойчинов и той завърши мача само със 7 т. въобще по-удобни са ми за опазване по-високи от мене играчи.

– *Кому "съдействуват" съдиите: на нападателя или на защитника?*

– За жалост все още се счита, че играчът с топката винаги има право... Но за да не прави впечатление на съдиите, активността в защитата трябва да бъде в рамките на целия отбор (така, както прави "Академик").



КОИ СА „ПРЕЛЕТНИТЕ ПТИЦИ"?

За "прелетните птици" във футбола се заговори в по-ново време. В миналото ги нямаше поне в такъв размер, че да изискват специален термин. Едно време беше изключение играч да смени своята клубна принадлежност вън от рамките на града. В спортно отношение той принадлежеше на махалата, по-нататък можеше да се придвижи от секторния отбор в кварталния клубен, от кварталния – в някой от елитните тимове на града. И това бе почти всичкото.

Това "движение" се увеличи, когато по силата на различни реорганизации в структурата на физкултурата и спорта и на футболните първенства за много добри футболисти от София не се намираше място в елитните софийски тимове, тъй като местата бяха ограничени. А по същото време по-слаби от тях в провинцията се състезаваха в по-представителни групи... Това бе ненормално и не можеше да трае дълго. Достатъчно бе неколцина софиянци да се решат да се преселят временно в някои от провинциалните отбори, да станат идоли на местните запалянковци и обществените фактори, да разказват за хубавите пари, които получават, като само играят футбол, за да се пръснат "гурбетчии" из цялата страна.

Те не се натрапваха, те бяха търсени и посрещани с отворени обятия. Интересът към футбола в един период бе изключително пораснал, бе станал едва ли не мания даден град да има възможно най-силен тим, да се състезава във възможно по-висока група... Софиянците идваха със своята добра техника, още с идването стояха по-високо от останалите състезатели и даваха принос за подобряването на тима и на резултатите.

Мисля, че в оня ранен период "прелетните птици" изиграха положителна роля за издигането на футбола, особено за техническото израстване на провинциалния футбол в по-широк мащаб.

Но това движение от София за провинцията имаше и

ОТРИЦАТЕЛНИ ПОСЛЕДИЦИ

Термините "прелетна птица", "гурбетчия", които носят белега на отрицанието, на иронията, на осъждането, бяха предизвикани от ония футболисти, които, като се откъсваха от своите места, като отиваха по чужди отбори, си оставаха чужди хора на новото място. Те бяха предизвикани от ония момчета, които, водени от грубия интерес, се стараеха да измъкнат повече облаги от спорта, търгуваха със своето футболно умение. На 18-20 години те разполагаха с много пари, без да работят, чудеха се как да убият времето си извън тренировките и състезанията, бяха типични хайлази. А безделието е лош съветник, то ражда пороци. Младежите живееха по хотели, цял ден се шляеха по кафенета и ресторанти, замесваха се в хулигански, пиянски и неморални истории. Постепенно ставаха нетърпими дори за ония, които доскоро ги обожаваха и глезеха. Тогава пак сменяха "работното място", отиваха в друг град. И там да развалят въздуха...

Един ИВ. Тодоров например създаде безброй главоболия на отборите, в които бе, принесе повече вреда, отколкото полза – и фактически погуби таланта си. Така бе с Г. Миланов, който стана жертва на чашката. Някои завършиха трагично в пиянски разпри (в Хасково) или вследствие на постоянна употреба на алкохол (в Русе).

Но като говорим за "гурбетчиите", не трябва да слагаме всички, които са сменили веднаж-два пъти своята клубна принадлежност, в един и същи кюп. Означението "прелетна птица"

НЕ ПОДХОЖДА ЗА ВСИЧКИ,

особено за оня, който само веднаж е сменил дружеството и за това е имал сериозни мотиви, нито пък за оня, който се е изкачвал по стълбицата от по-малкия в по-големия отбор. Имаше сериозни момчета, които, като не можеха да намерят място в даден момент в елитен софийски отбор, не искаха да се откажат да играят в големия футбол и не намираха друго възможност, освен да отидат в провинциален тим. Други намираха благоприятни условия в даден тим да уредят своите битови въпроси и по-спокойно да се учат, да усвояват професия. Спомняте ли си отличния футболист Дойчо Бачев, който игра успешни мачове дори в "Б" националния тим? Игра във ВВС, "Славия", на края на кариерата си отиде в Перник. Беше образец на спортсмен, сериозен човек, предан приятел. И на игрището, и вън от игрището. Всички негови колеги в отборите го уважаваха, учеха се от неговото майсторство, от отношението му към спорта, сигурно са научили и нещо от неговото скромно достойно поведение. Състезаваше се в големия футбол и същевременно се учеше във висше учебно заведение. Стана инженер, специалист, много полезен труженик в нашето общество.

Тони Кръстев бе по-млад от него, но по съдба и отношение към спорта твърде му приличаше. Бе играл в юношеския национален отбор, в "Славия", после отиде в Бургас. Ония, които са били заедно с него в бургаския тим, ще ви потвърдят колко много е дал и с играта си, и с познанията си за футбола, и с примера си за борбеност и коректно държане. Той завърши успешно Химикотехнологическия институт, стана инж. Кръстев и сигурно и на трудовото поприще ще бъде уважаван така, както и във футбола.

Не трябва да пренебрегваме и възможността някои от тия, които са сменили не един отбор, да се променят положително, да се стабилизират. В това отношение мога да посоча Г. Георгиев. Обиколи много отбори, известен бе като груб футболист. Но от няколко години в "Дунав" е коректен, добър състезател...





ТРИМА ФУТБОЛИСТИ, ВЕЧЕ ВЕТЕРАНИ, КОИТО НЕ ПОЕХА (А МОЖЕХА!. . .) ПЪТЯ НА "ПРЕЛЕТНИТЕ ПТИЦИ". ТЕ ОСТАНАХА ВЕРНИ НА СВОИТЕ ОТБОРИ В ДОБРИ И ТЕЖКИ ДНИ. . .

1. ГЕОРГИ КАМЕНОВ Е НАЙ-РЕЗУЛТАТНИЯТ ФУТБОЛИСТ НА ВРАЧАНСКИЯ "БОТЕВ".
2. БОГОМИЛОВ И СЕГА ПРАВИ МНОГО, ЗА ДА МОЖЕ НАПАДЕНИЕТО НА "ЧЕРНО МОРЕ" ДА БЕЛЕЖИ ПОВЕЧЕ ГОЛОВЕ.
3. САПИНЕВ И СЕГА ИГРАЕ В "МАРЕК", МАКАР ЧЕ ОТБОРЪТ Е В "Б" РФГ, МАКАР ЧЕ ИМАШЕ И ДРУГИ ВЪЗМОЖНОСТИ.

Снимки: Димитър МИХАЙЛОВ



ОГРАНИЧЕНИЯ

С течение на годините се увеличи движението не само по посока София – провинцията, но и обратно. Като съзря някои опасности, БФФ счете за необходимо да се намеси, да установи някакви правила, норми. Не можеше да не бъде обезпокоена от действията на някои дружества, които никак не мислеха за "производството" на свои футболисти, а предпочитаха по-лесния път – да си намират готови или полуготови играчи от друго място. Така се стигна до онези пунктове от правилника за състезателните права на футболистите: "Един футболист не може да смени повече от три дружества; в "А" РФГ не могат да преминават футболисти, по-възрастни от 28 години към деня на подаване на молбата; в "Б" РФГ и зоните не могат да преминават и придобиват състезателни права футболисти, навършили 24 години към деня на подаване на молбата. Изключение се прави за: завръщащите се след следване или завършили ВУЗ и полувисши институти състезатели, разпределени на работа в съответното селище; завръщащите се в своето дружество футболисти. В тези случаи възрастта на футболистите не може да надвишава 28 години."

Смисълът на тези норми е ясен. Всяко дружество трябва да мисли за своето бъдеще, да си подготвя свои състезателни кадри. Те трябва да бъдат преобладаващото число в един отбор, да дават неговия облик. Те най-добре ще се борят за неговото име. Защото няма нищо по-силно от високия морал на един отбор и елемент от него е привързаността към родното място. Какво можеха да дадат например преди година наемниците на "Миньор" (Чипровци) – това бе просто атракционна трупа, която случаят (всъщност амбициите на някои хора) бе събрал и облякъл в един спортен екип. Свършеше ли мачът – състезателите се качваха на колите и си тръгваха за дома, далеч от Чипровци... Доста се напатиха и някои други, които разчитаха на наемници, някои още събират горчивите плодове на предишната късогледа политика ("Добруджа", "Лъсков", "ЖСК-Спартак", "Черноморец"...).

Разбира се, като се настоява всяко дружество да подготвя свои кадри се мисли и за по-широката основа на футбола, и на майсторството във футбола. Всеки трябва, според силите и възможностите си, да дава свой принос за националния футбол. Не може да има някои, които се трудят и произвеждат, и други, които само да потребяват, да присвояват плодовете на чуждия труд.

Друг е въпросът, че

ПОКРАЙ СУХОТО МОЖЕ ДА ИЗГОРИ И СУРОВОТО

Един футболен колектив е жив организъм, той претърпява промени от всякакъв род, претърпява и сътресения. Може да се случи например дълбок разрив между нов треньор и 28-годишен състезател, който не подхожда за концепцията на треньора. Нещо повече, този неподходящ състезател може да бъде на 24 години, да подлежи на развитие, а трябва да бъде отписан от футбола! Може да се случи състезател от "А" РФГ на повече от 28 години да бъде надминат от появило се изключително талантливо попълнение в същия тим, да не е възможно да се преквалифицира за друг пост. Какво ще стане с него, 28-годишния, който играе много добре, много по-добре от десетки други състезатели в другите отбори в "А" РФГ? Защо трябва да завършва прежде времено състезателната си кариера или да стои по милост на скамейката?... Може да се очаква че практиката, която е била винаги много богата, ще ни представи рано или късно такива казуси и ще иска нашия справедлив отговор.

Разговорял съм с много деятели треньори на тема "прелетните птици". Синтезираното заключение е: не е хубаво състезателят да сменя много отбори, така той може да загуби някак си здравите корени! Но за сменките може да повлияят много фактори и обстоятелства. И много по-важно е какво представлява самият човек – чист ли е или покварен. От ясния отговор на този въпрос трябва да зависи нашето отношение към него.

Александър ЯСНИКОВ

ТАКА ПЛУВА ШЕЙН ГУЛД

В началото на тази година в Австралия излезе книгата "Как плува Шейн Гулд", написана от нейната майка Шърли Гулд. Поместваме откъси от нея, които дават представа за тренировката и личния режим на "детето-чудо".

ТРЕНИРОВКИ

И най-талантливият плувец не може да стане добър състезател без тренировки. Голямо удоволствие за талантливия млад състезател е да бъде във водата, а това му помага много в процеса на усилената работа–залог за победи.

Най-добре познавам индивидуалната тренировъчна програма на Шейн като състезателка при Форбс Карлайл. Училището по плуване на Карлайл обхваща четири закрити басейна, а през лятото и открития басейн "Райд". В него работят 50 специалисти по плуване: като се започне от учителите на начинаещите и обикновените инструктори и се стигне до треньорите на напредналите групи. Това училище винаги е имало представители в австралийските олимпийски отбори от 1948 г. насам. Шейн е осмата световна рекордьорка – възпитаничка на училището. Австралийците справедливо считат, че училището на Карлайл е гордостта на страната, още повече, че условията за работа на треньорите и състезателите далеч не са идеални. Училището е частно и



се издържа само от таксите на учениците, не получава субсидии от държавата или клубни такси. Съоръженията са скъпи, за да се наемат: откритият плувен басейн не е с топла вода и в студено време закритите басейни, особено "Пимбъл", се ползуват от много хора. Понякога в един коридор има 20 състезатели, а басейнът е 25-метров с 6 коридора. Ясно е, че при това положение е трудно да се наблюдават състезателите, а да не говорим колко трудно е да се плува добре.

Програмата се записва постепенно на черна дъска след завършването на всяка дисциплина, а не наведнаж за целия ден или седмица. Треньорът наблюдава, коригира грешките, окуражава (а понякога трябва и да се скара).

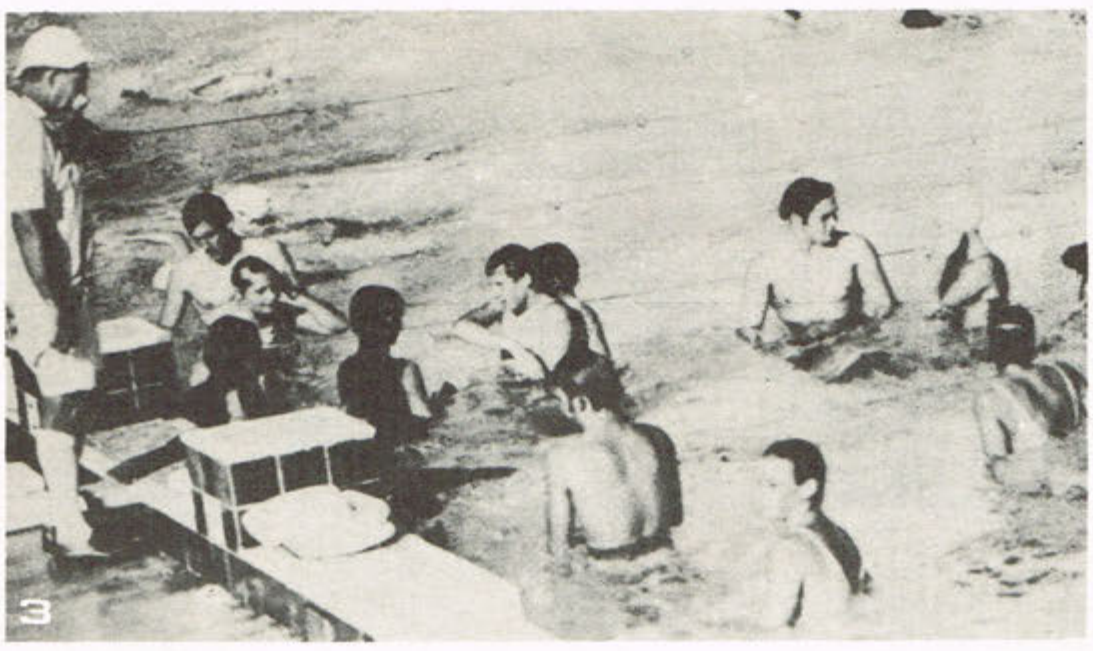
Лично Шейн изпитва удоволствие от по-голяма част от програмата. Тя обича разнообразието – бавно плуване, концентриране на мислите върху правилното изпълнение на стила, известно време плува, като влага 80% усилие, а после серия от дистанции с измерване на времето, при които тя се бори да плува все по-бързо и по-бързо от предишния път. Тя изпитва особено удоволствие, когато времето се измерва неколкократно и на дъската се записват имената на състезателите и времената, защото я обладава състезателното чувство. Понякога подобни серии стават много бързи и ако се случи плувецът да не ги завърши, вместо времето на дъската се записва "И.П.", което означава "изтървал пилето"...

Карлайл изработва програмата за тренировки на напредналите плувци за период от една седмица при стандарт 40 мили. Не по-маловажно от преплуваните мили е колко пъти състезателят плува дадена дисциплина. Карлайл казва, че е по-ценно да се плуват 10 дисциплини по 3 мили всяка, отколкото 5 дисциплини по 6 мили всяка.

КАК ШЕЙН РАЗПРЕДЕЛЯ ВРЕМЕТО СИ

Времето трябва да се използува много рационално, особено в дните, когато Шейн тренира сутрин и вечер. Тогава време остава само за важните неща и в известен смисъл води до "живей всеки ден, като че ли ти е последен". Така че Шейн има двойна полза, научавайки се да прави нещо много добре и изпитвайки удоволствие от малките неща в живота, като ги приема с дълбока благодарност и удоволствие, защото те не са всекидневие. За нея дребни удоволствия са например да остане до 20.30 ч., за да гледа филм по телевизията, или да наблюдава мачовете по нетбол на по-малката си сестра. Тя се научи също така да мисли предварително за текущата си работа. В случаите, когато не е напълно готова, всички в къщи с удоволствие ѝ помагат – просто защото това рядко им се случва.

Следният списък представлява нейния личен







1. ПРЕДИ СЪСТЕЗАНИЕ ШЕЙН ОБИКНОВЕНО СЕ ЗАПОЗНАВА СЪС СТАРТОВИЯ ЛИСТ, ЗА ДА ПОЛУЧИ ПРЕДСТАВА ЗА СЪПЕРНИЧКИТЕ СИ.

2. ШЕЙН Е СТАРТИРАЛА МНОГО ПО-ВИСОКО ОТ СЪПЕРНИЧКИТЕ СИ.

3. НА ТРЕНИРОВКА В СИДНЕЙСКИЯ БАСЕЙН "РАЙД" ТРЕНЬОРЪТ ФОРБС КАРЛАЙЛ ЗАПОЗНАВА ВЪЗПИТАНИЦИТЕ СИ С ПРОГРАМАТА НА ТРЕНИРОВКАТА.

4. ШЕЙН ГУЛД НЕ ПРЕНЕБРЕГВА И "СУХИТЕ" ТРЕНИРОВКИ.

5. В ТАКЪВ МОМЕНТ НИКОЙ НЕ МОЖЕ ДА РАЗГОВАРЯ С ШЕЙН ГУЛД!

план на дните, в които тренира по два пъти.

Вечерта преди тренировка: 1. Приготвяне на чантата за училище. 2. Проверка на дрехите за училище. Почистване на обувките. 3. Приготвяне на шише с течна храна. 4. Приготвяне на бисквита за кучето. 5. Навиване на часовника да звъни в 4.20 ч.

Сутринта: 1. Измерване на пулса. 2. Оправяне на леглото. 3. Успокояване на кучето с бисквита. 4. С треньора си или някой от родителите пристига на басейна към 4.45 ч. и плува до 7.00 ч. 5. Закусва в къщи с баща си и тръгва на училище с автобуса в 8.00 ч.

В училище: 1.30 мин. преди започване на занятията чете вестници в училищната библиотека. 2. След като се наобядва – 30 минути свободни, в които или си подготвя нещо, или чете в библиотеката. 3. С училищния автобус се прибира в къщи към 15.30 ч. 4. Ако има тренировка след обед – поема течна храна или кафе със сладки. 5. С майка си или с някой приятел отива на басейна към 16.00 ч. 6. Плува до 18.00 ч.

Вечер: 1. В къщи е към 18.30 ч. 2. Семейна вечеря (телевизия и разговори). 3. Учи един час. 4. Ляга към 20.00 ч., след като си приготви нещата за сутринта.

Събота: 1. Тренира от 6.00 до 7.30 ч. 2. Състезания в клуба 7.30–10.00 ч. 3. Останалата част от времето си сутринта прекарва в домашни занимания: почиства стаята си, гладя, готви, помага в приготвянето на обеда. 4. Следобедът ѝ е посветен на гости, кино и т.н.

Обикновено учи малко. Ако е уморена, спи след обед. Неделната програма е променлива, но обикновено Шейн успява да се занимава около 6-8 часа с подготовка на уроците си.

С течение на времето програмата на тренировките на Шейн се променя. През април и май 1972 г. тя проведе 7 тренировки ранс сутрин и само 3 следобедни, за да ѝ остане повече време за учене. В тези 10 тренировки тя преплува 40 мили.

ДНЕВНИК

Воденето на дневник беше ново за Шейн, когато тя постъпи в групата на Карлайл. Тя нанася всяка тренировка в тетрадката, докато чака да се сложи обеда или преди да си легне. Стойността на дневника се състои изключително в това – треньорът да разбере какви са резултатите от тренировката за всеки плувец. За Шейн честността беше цел – да отбелязва по-големи разстояния от тези, които тя действително е преплувала, беше безсмислено. Субективните забележки относно това, как тя се чувствува (болки, умора, емоционално "безразличие", щастие и ентусиазъм) заедно с обективните обстоятелства като пулс, часове сън и времената, постигнати по време на тренировката, представляват полезна информация за състезателя и му дават възможност да научи повече за себе си.

От цифрите в дневника си Шейн установи, че постоянството в ежедневието – училище, тренировки и редовен сън – води до добри постижения в плуването. Върху нейните постижения отрицателно са влияели както късното лягане, така и понякога много дългите тренировки (6 мили). Всъщност добри постижения е имала, когато пулсът ѝ е бил бавен. Тогава тя знае, че се намира в отлична форма, и с доверие очаква най-доброто постижение по отношение на физиката си.

Забележките на треньора показват на състезателя нещо, които той сам не може да види, но за които се бори, или окуражават при проблемни ситуации.

ПРИМЕРНА ТРЕНИРОВЪЧНА ПРОГРАМА

Ето програмата на Шейн за една седмица през март 1972 г., проведена в края на австралийския летен плувен сезон след годямото първенство, и то точно преди започването на училищните първенства.

Неделя: 6.00–8.00 ч. – 50-метров басейн

400 м св. стил – загряване, 800 м св. стил, 16x100 м св. стил, 800 м гръб, 8x50 м гръб, 200 м бътерфлай, 6x100 м бътерфлай, 400 м бруст, 8x50 м съчетано (бътерфлай, гръб, бруст, св. стил) – общо 3,5 мили;

Понеделник: 16.00–18.00 ч. – 25-метров закрит басейн

800 м св. стил – загряване, 4 x 400 м св. стил (8р: 4.45, 4.40, 4.30, 4.30), 2 x 200 м гръб (2.40, 2.35, "изтървал пилето", 2,40), 400 м гръб – движения с краката, 800 м бруст, 8x100 м св. стил (средно по 63 сек.), 4x100 м съчетано (Всички по 1.13), 16x25 м св. стил (на всеки 30 сек.), 16x25 м бътерфлай – общо 4 мили;

Вторник: 5.15–7.00 ч. – 25-метров закрит басейн

800 м св. стил – загряване, 8x100 м гръб (средно по 1.18), 4x800 м св. стил (9.06, 9.07, 9.03, 8.54), 4 x 100 м съчетано (на всеки 2 мин.), 400 м бруст, 8x50 м бътерфлай – общо 3 3/4 мили;

16.00–18.00 – 25-метров закрит басейн

800 м св. стил – загряване, 8x100 м бътерфлай (средно по 1.13), 400 м св. стил (4.33), 8x200 м св. стил (средно 2.24), 400 м бруст – движения с краката, 16x50 м гръб (на всеки 50 сек.), 16x25 м св. стил (на всеки 45 сек. – при максимални усилия) общо 4 мили;

Сряда: 9.30–15.30 ч. състезания на училището "Турамура" – 55-ярдов басейн. Без загряване, без серии. Четири финала.

200 м съчетано (2.28,0), 200 м св. стил (2.09,8), 100 м бътерфлай (1.09,2), 100 м св. стил (59,2);

Четвъртък: 5.15–7.00 ч. – 25-метров закрит басейн

800 м св. стил – загряване, 12x200 м св. стил (средно 2.15), 200 м св. стил – движения с краката, 200 м гръб (с почивка от 5 сек. при всяка стена), 800 м съчетано, 200 м бруст – движения с краката, 400 м бруст – движения с ръцете, 2x100 м бруст (1.30, 1.19,7), 16x25 м бътерфлай (на всеки 30 сек) – общо 3.5 мили;

16.00–18.00 ч. – 25-метров закрит басейн.

800 м загряване, 16x100 м св. стил (средно 65 сек.), 16x50 м гръб, 200 м бруст – движения с краката, 200 м бруст – движения с ръцете, 800 м бруст, 16x25 м бътерфлай, 32x25 м св. стил, 4 x100 м съчетано (средно 1.13) – общо 3 3/4 мили;

Петък: 5.15–7.00 ч. – 25-метров закрит басейн

800 м загряване, 16x50 м съчетано, 6x400 м св. стил (последните три: 4.40, 4.35, 4.28), 16x25 м свободен стил (на всеки 30 сек), 4 x 100 м бътерфлай (на всеки 2 мин.), 8 x 25 м бътерфлай, 8x24 м гръб, 400 м бруст – общо 3.5 мили;

Събота: 6.00–7.00 – 50-метров басейн

400 м загряване, 800 м св. стил, 2x400 м св. стил, 4x100 м гръб, 400 м бруст, 8x50 бътерфлай

13.30–15.30 ч. – 25-метров закрит басейн

400 м св. стил – загряване, 800 м св. стил, 5x400 м св. стил (на всеки 5.30 мин.), 8x100 м гръб (на всяка 1.45 мин), 4x50 м гръб, 8x100 м бътерфлай (на всеки 2 мин.), 4x50 м бътерфлай, 400 м бруст, 8x50 м бруст – общо 3 3/4 мили.

След Великденската ваканция в Австралия започва зимната програма и сутрин тренировките са по-дълги. Плува се от 4.45 ч. до 7.00 ч., като преплуваното разстояние е 5 мили.

ЗАЩИТНИКЪТ

Десетилетия вече твърдят, че максимата "нападението е най-добрата защита" е така валидно за футбола, както и за всички останали области на живота. И за да се потвърди, че всяко правило има изключения или пък че от думите до делата има значително разстояние, броят на защитниците постоянно се увеличаваше.

Друг изход не можеше да се намери. Едностранчивостта не бе в състояние да защити бъдещето на най-популярната спортна игра. Трябваше в края на краищата да се стигне до онова равновесие, което да запази нейната примамливост, нейната магнитна сила. . .

И сякаш недоволни, че общовалидната максима е така категорично опровергана, обявиха защитниците за футболисти от второ качество. И запазиха аплодисментите си за нападателите и за вратарите. Защитниците имаха малко право на овации – нито градяха, нито пък изумяваха с рефлекс и акробатика. Те просто трябваше да рушат, а за това често стигаше и физическата сила. Дори само тя! . . .

Но равновесието трябваше отново да бъде възстановено. Нападателите прибавиха към своите качества и сила, и твърдост. Защитниците на свой ред трябваше да отговорят – на бързината с бързина, на техниката с техника, на фантазията с фантазия. И т.н. Времето постоянно изтриваше бразда между двата "ешелона" във футбола. Все по-малко се говореше, че е лесно да се руши, а далеч по-мъчно – да се гради. Защото не е по-трудно да се твори, отколкото да се предвиждат плодовете на това творчество и да се намерят пътища (това също е творчество!) за тяхното унищожение. И защото в последна сметка стана ясно, че "строителството" на нападателите е най-полезно тогава, когато основите са поставени от собствените защитници.

А преживели веднъж своите детски болести, изтърпели "унижението" в периода на пренебрежително отношение към тях и надживели "спекулациите" с тях в годините на дефанзивния футбол, защитниците доказват днес правата си на равностойни и пълноценни играчи.

И вървят смело към онази универсализация, която – след вече повече от столетие! – ще направи от футболистите истински футболисти; играчи, които могат всякога и всичко по всички части на терена.



ЗАФИРОВ, ЕДИН ЗАЩИТНИК, КОЙТО ПОКАЗВА, ЧЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ И ИСТИНСКИ НАПАДАТЕЛ, КОГАТО ХОДЪТ НА ИГРАТА ИЗИСКВА ТОВА...

ОБРАТНИЯТ ПРОЦЕС

. . . В началото на съвременния футбол, "стар" вече 110 години, играта била съвсем друга. Всичко започвало и свършвало с нападението. В защитата освен вратаря, който до 1871 г. нямал право да играе с ръце и в наказателното поле, имало само още един играч.

Постепенно започнали да разбират, че все пак в играта трябва да има някакво равновесие. Защитниците станали двама (от тези години е останала практиката беговете да носят номер 2 и 3), а пред тях били разположени халфовете. Отборът практически вече бил разделен на две. И веднъж разбрали ползата от увеличаване на защитниците, техният брой започва да расте:

● 1930 г. – появява се т.нар. система "дубъл бе – ем", която предполага трима защитници (плюс двама полузащитници, две свръзки и трима нападатели);

● 1935 г. – бял свят вижда системата на Рапан, която наричат "швейцарски катинар". В отбранителен план тя има предвестника на съвременния "метач" с трима защитници пред него;

● 1942 г. – появява се "бетонът", наречен така от запалянковците в парижките предгradия. Защитниците стават четирима за сметка на една изтеглена назад свръзка, която се разполага зад останалите трима защитници. Не е безинтересно да спомена, че един от "родителите" на бетона е небезизвестният Хелио Херера.

● 1952 г. – унгарското "4-2-Един от полузащитниците стана Внимателен, играеше обикновено фанзивно, а цялата защитна четв ка предпочиташе играта в зона в сто стриктното лично пазене;

● 1958 г. – бразилското "4-2-Централните защитници став окончателно двама.

● 1962 г. – на сцената отново из за Хелио Херера. "Интер" започ да играе с "метач", който е далеч останалите. . .четирима защитни

Това бе върхът на защитните строения във футбола. Равновес то в играта беше вече сериозно рушено и стана съвсем ясно, че или с малко голове футболът не футбол. Започна обратният проц Беше немислимо, разбира се, да се малява броят на защитниците – в щеше да означава катастрофа онзи, който би предприел този ри Затова "освободиха" защитници като отмениха забраната да нап кат – при каквито и да е обстоят ства! – своята половина. Защит щите тръгнаха напред – първонач но предпазливо и епизодично, по-к но – систематично. Тон дадоха стр ничните защитници, след време к тях се присъединиха и централни

За да дойде времето на "Аякс". Отборът, който показва, че идва та, когато разделението между щитници и нападатели ще бъде са условно, че ще има време за отбра и време за атака, като изпълните те ще изпълняват своите роли с ред нуждите на момента. . .



ТОВА ВЕЧЕ МОЖЕ ЧЕСТО ДА СЕ ВИДИ И У НАС: ЦЕНТРАЛНИТЕ ЗАЩИТНИЦИ И НА ДВАТА ОТБО ПРЕД ЕДНА ОТ ВРАТИТЕ. . .

ДВАМА, КОИТО СЕ СТРЕМЯТ ДА ЗАПЪЛНЯТ ТРАДИЦИОННО ДЕФИЦИТНИЯ ПОСТ НА ЛЯВ ЗАЩИТНИК В НАШИЯ ФУТБОЛ: АЛАДЖОВ И ЙОНОВ (В БЯЛ ЕКИП).





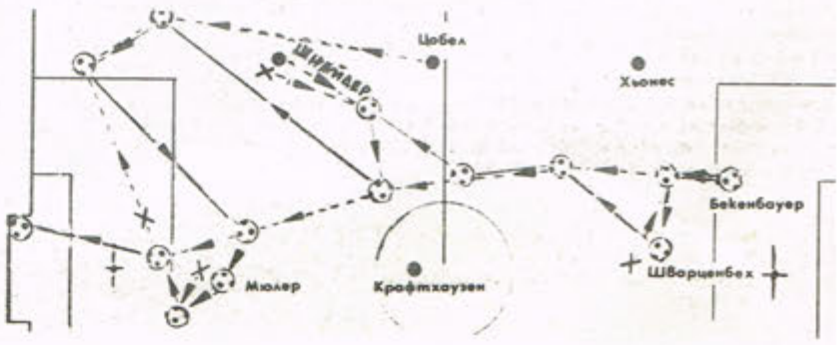
«ПЪРВИЯТ» СТРЕЛЯ ВЪВ ВРАТАТА

Вече имахме случай да запознаем читателите на "Старт" с "бунта на метача", с нежеланието на Франц Бекенбауер да остава пасивен в своята зона, когато отборът му владее топката. Забелязали сте в срещите на "Байерн" и на сборния отбор на ГФР, че той винаги се изнася напред, за да изпълнява ролята на "разпределител". Но в хода на всеки мач той избягва най-удобните моменти, за да продължи акцията си и стигне до противниковата врата.

Характерните моменти в тези атаки са най-малко два. Преди всичко Бекенбауер не разчита единствено на собствените си сили. Той взаимодейства съиграчите си във всички части на те на и предпочита двойното подаване, да премине изправилите се срещу него перници. На второ място следва да се тъкнат действията на съотборници на Бекенбауер. Те се стремят да му оси бодрят поле за нахлуване, "

На схемата е "заснета" една характе на акция на Бекенбауер, която започва собственото и завършва в противни вото наказателно поле. Забележете: нея имо всичко, което предполага едно временно нападение – къси и дълги под вания, двойни подавания, дрибъл и це насочена игра без топка. Не е нужно да доказва, че от начало до край Бекенбау е бил в движение, че всички ходове са б ли максимално точни. . .

Резултатът – точен удар в долния ъгъл и гол!





ДИМИТЪР ПЕНЕВ ИМА ВСИЧКИ ВЪЗМОЖНОСТИ ДА СТАНЕ РЕКОРДЬОР НА СТРАНАТА ПО БРОЯ НА УЧАСТИЯ В "А" НАЦИОНАЛНИЯ СЪСТАВ

И ТОЙ ТРЪГВА В АТАКА

Вече трудно може да се види среща от първенството на "А" РФГ, в която защитниците да остават от начало до край "пасивни" в своето поле и да чакат там атаките на съперниците си. Те редовно тръгват напред, заемат място до нападателите си и усилват мощта на акциите.

Този стремеж не е от вчера.Започнал "масово" у нас някъде след световното първенство в Англия през 1966 г. (не забравяме, че далеч преди него един Кирил Ракаров обстрелваше вратите с бомбения си удар от 30-35, та дори и 40 метра), той има все повече и повече привърженици. Напоследък – както изискват световните еталони! – се активизираха и централните защитници–както "стоперите", така и "метачите".

Едва ли може да се твърди обаче, че нашите защитници са близо до онова съвършенство, което позволява на един Бекенбауер да бъде пълноценен играч (а не на моменти съзерцател) през всичките 90 минути на мача, на един Крол – да се превръща в испанско крило или на Сурбиер да изниква съвсем изневиждащо зад цялата противникова защита. . .

● *Липсата на решителност.* Спомнете си действията на всички защитници, които тръгват в атака. Най-често те се устремяват напред(със сили от топката), навлизат 15,20, най-много 25 метра в половината на съперника и там или предоставят топката на "чистите" нападатели, или направо я дигат пред вратата, за да побързат да се върнат в собствената си половина. Единственото по-сериозно изключение прави Зафиров – той често тръгва решително напред, действува чак до аутлинията, не се бои да се задържи напред и да участвува в комбинацията до нейния завършък. Между другото този предпазлив начин на действие на останалите има свое оправдание – не винаги опразнените места от излезлите в атака защитници се уплътняват от техните съиграчи.

● *Стремежът към индивидуална игра.* Като правило нашите защитници разчитат само на собствените си сили и на индивидуалния пробив – и Шаламанов, който отдавна има вкус към атаката, и Жечев, който обича да тръгва напред с цялата си мощ, и Божков, който в последно време разбра, че и "метачът" няма право да стои само пред собствената си врата, предпочитат дрибъла, последователното елиминаване на съперниците вместо взаимодействието със съиграчите си.

● *"Страх" от ударите.* Българските защитници, дори когато системно атакуват противниковата мрежа, рядко стрелят във вратата. Едно щастливо изключение прави "дойенът" на групата на футболистите В. Апостолов. Неговият стремеж е не просто да тръгне напред, а да излезе в изгодна позиция за стрелба и да опита своя много силен удар.

Изтъкването на тези слабости в никакъв случай няма за цел подценяване усилията на нашите защитници да станат активни играчи във всички фази на състезанието. Напротив – трябва да вярваме, че това са просто "болки" на растежа. Но понеже активизирането на защитниците е един от белезите на съвременния футбол, иска ни се недостатъците бързо да бъдат ликвидирани колкото е възможно по-скоро. Защото така акциите към противниковите врати ще станат по-опасни. . .

Материалите са написани от Митьо ЕКСЕРОВ и Николай КОЛЕВ.
Снимки: Иван ПОПОВ, Димитър МИХАЙЛОВ, Янко ГЪРОВ

ГОДИНИТЕ НЕ СА ЗАГУБЕНИ

Александър Шаламанов започна своя път в големия футбол сравнително късно – бе посветил години преди това на своята първа любов, на скиите, с които се раздели едва тогава, когато разбра, че съвременните изисквания във футбола не позволяват раздвояване на вниманието....

Сего Шаламанов е на 31 години, считат го ветеран, но той остава все така атлетичен – пъргав, силен и отскочлив. И все така ентусиаст в играта, в която изпъкват и спортсменството му, и яркият футболен интелект. Настъпила е само една промяна – преди време Шами бе десен защитник, сега се премести в центъра. С това започна и нашият разговор...

– Никога не съм се замислял кой от двата поста бих предпочел, ако имах възможност да избирам. Във всеки случай винаги ми е било полесно като десен защитник. Там функциите са по-изяснени. В центъра всеки мач носи нови проблеми. Не стига, че всяка грешка е фатална, но в голяма част от 90-те минути трябва да поправяш чужди грешки. А и до тъчлинията си по-свободен, можеш по-лесно да тръгнеш в атака...

– Стана дума за атака, това сега е модерно. Как чувствувате разликата в играта на защитника в близкото минало и сега?

– Разликата е огромна. Не трябва да обуваш футболните обувки, за да я разбереш. Достатъчно е да си видял поне веднъж "Аякс"... Сега защитникът е "разкрепостен" – всеки според своите качества и интелект може да участвува във всички фази на играта. Вече не могат да обвиняват защитниците, че само рушат...

– Откровено казано, очаквахме от вас – в духа на "модата" – да бъдете по-агресивен....

– Имам и сили, и желание. Ако остане само до мен,ще се постарая да играя редовно като Бекенбауер, Бланкенбург или Хулсхоф. (Не мислете, че съм самонадеян, не казвам, че ще имам същия успех...) Но това е въпрос на цялостната организация в играта на отбора и преустройството не може да стане само за няколко месеца. За осъществяването му са нужни много условия...

– И все пак в много срещи лични стремежът ви да отбележите гол...

– Футболист, който излиза на терена без желанието да вкара гол, не е голям футболист. Особено днес. Това е допълнителна задача за нас, бранителите, но може ли да има по-голямо щастие, след като си обезвредил съперника, да отбележиш и победния гол. Е, случва ни се рядко. Но нападателите във всеки мач се мъчат да сторят именно това, а почесто не успяват...

– Вашето отношение към нападателите?

– Сигурно е по-добре да носиш фланелка с по-голям номер... Нали зрителите ръкопляскат на нападателите и на вратарите. Аз обаче не мисля, че в защита се искат по-малко качества, отколкото в нападение. Друг е въпросът, че някои от защитниците сами се поставят в "подчинено" положение, като решават своите проблеми с брутална игра срещу нападателите. И само с нея... Ако не съжалявам, че цял живот съм пазил своята врата, то е, защото най-голямо удоволствие ми носи възможността да предвидя замисъла и действията на съперниците си и да им се противопоставя, дори без да влиза в съприкосновение с тях...

– Има ли защитници, които ви служат за пример?

– Отговорът ми би бил сантиментален, а не истински. Ако искаш да растеш като футболист, не трябва да се стремиш да копираш когото и да е, дори най-добрия в света.

– Ще играете ли още няколко сезона?

– Ще играя, докато съм нужен на "Славия". Дано междувременно настъпят дните, когато всички ще можем да нападаме...



ТРУДНО Е ДА СЕ ГОВОРИ, ЧЕ НАПАДАТЕЛИТЕ СА "ПО-ГОЛЕМИ", КОГАТО СЕ НАБЛЮДАВА ДВУБОЙ МЕЖДУ ИГРАЧИ КАТО ФАКЕТИ И ЖАИРЗИНЬО



КАПИТАНЪТ НЕ КРИЕ НАДЕЖДИТЕ СИ

Преди почти три години капитанът на бразилския национален отбор Карлос Алберто вдигна високо в ръцете си "Златната богиня", която отнесе завинаги в своята страна. Името му беше нашумяло твърде много в световния футбол, но скоро след шампионата в Мексико той бе опериран от менискус. До световното "мини-първенство" той не можа да върне старата си форма и остана извън списъка на избраниците на Загало. А сега?

– От операцията не остана нищо друго, освен лошия спомен – твърди Карлос Алберто.-Вече съм в добра форма.

– Мислите ли, че отново ще влезете в листата на Загало?

– Това е възможно. Все още съм само на 28 години.

– Казват, че в срещите за първенство на Бразилия се играе по-дефанзивно, отколкото в близкото минало. Вярно ли е това? И има ли връзка с разочарованието, което бразилците подложиха на "мини-първенството" в нападателен план?

– Тази връзка съществува. Гледах това "мини-първенство" по телевизията и бях също разочарован. Според мен, за да се играе истински нападателен футбол, всеки отбор трябва да има задължително две крила. Загало играе обаче само с Жаирзиньо, докато лявото крило е тактическа и практическа е третият човек в средата на терена.

– Как се отнасяте към нападателните функции, които стават все по-характерни за европейските защитници?

– Сами знаете, че атаката не е чужда на бразилските защитници. И имаме много примери в това отношение. Не мисля обаче, че европейската постройка в играта ще бъде приложена изведнъж и у нас. В Бразилия вярват, че истински футбол е тъкмо този, който се играе там. Богатството нападателите и едва ли ще се съгласят изведнъж да ги приучват да играят и в защита.

«ЛИНИЯТА» /също/ ИМА СЛАБОСТИ

Стремежът към активизиране на защитниците направи много "модерен" спора около подреждането на защитниците в една линия, без ясно изразен "метач". Аргументите за и против са много и темата едва ли трябваше да бъде подхвана, ако нямаше актуално значение за българския футбол. Известно е, че "Бенфика" е типичен представител на отборите, които строят защитата си в една линия, че селекционерът Аугусто с удоволствие я прилага и в португалския национален отбор.

Какви са предимствата и слабостите на португалската линия? Интересно е да се чуе мнението на централния защитник на отбора Умберто, 23-годишен, висок и атлетичен, с 22 участия в "А" отбора.

– Ние избрахме подреждането на защитата в линия преди четири години, когато треньор на "Бенфика" бе Ото Глория. Този начин на игра подхождаше на нашето желание постоянно да вървим напред, да играем офанзивно. С "линията" нашата защита може постоянно да участвува в играта – да отнема топката без много физически усилия, без преодоляване на големи разстояния. Този начин на игра ни е донесъл не един успех. Когато става дума за неговите плюсове и минуси, често ни припомнят елиминирането ни от "Дерби каунти" в тазгодишния турнир за купата на европейските шампиони. В тези срещи излезе, че нашата система не е добра срещу англичаните и разбира се, срещу всички, които играят като тях.Британците са много силни физически и тичат много. Срещу тях и онези, които им подражават, "метачът" според мен е абсолютно необходим. И още нещо – играта в линия като че ли не е много ефикасна срещу отбори, които имат двама централни нападатели. Много често ние оставахме двама срещу двама, а както знаете, подобно съотношение на силите не е най-доброто. Нашата "линия" има и други слабости – при постоянния стремеж на страничните защитници да атакуват ние се оказваме в твърде неблагоприятна позиция, когато съперниците ни са бързи и умеят да строят атаките си на високи скорости; тогава ние често се изправяме двама или трима срещу повече и дори – далеч повече нападатели.

... Думите на Умберто заслужават внимание. Какво по-добро от това да се вслушаш в онзи, който е "патил"? Това е особено важно пред срещата България – Португалия на 2 май в София!...

НА СРЕЩАТА ФРАНЦИЯ – ПОРТУГАЛИЯ В ПАРИЖ ЦЕНТРАЛНИЯТ ЗАЩИТНИК НА ГОСТИТЕ УМБЕРТО БЕ КОНТУЗЕН. ТОВА ИЗВЕДНЪЖ ИЗМЕНИ ОБЛИКА НА ЦЯЛАТА ПОРТУГАЛСКА ЗАЩИТА...





ПРИЦЕЛЪТ Е 18.00

Специално за "Старт" от АПН

Виктор Санеев е единственият олимпийски шампион по лека атлетика, който през миналата година успя да постави световен рекорд след игрите в Мюнхен. На 17 октомври, в деня на своята първа олимпийска победа, постигната 4 години по-рано в Мексико, Санеев подобри с 4 сантиметра постижението на кубинеца Педро Перес-Дуенас.

– Ако не беше моя рекорд, щях да смятам, че сезонът не е завършил съвсем успешно за мене – каза ми Санеев без сянка на кокетство.

И както ми се струва, тук работата не е само в това, че след бурята на олимпийския турнир шампионът бе успял да запази (или бързо да възстанови?) силата на мускулите и духа си, яростното желание да се състезава. Чисто и просто Виктор не можеше да не подобри рекорда: моя ден от трибуните на стадиона в родния му град Сухуми внимателно го наблюдаваше Татяна Хварцкия, 22-годишната студентка по медицина, за която Санеев се бе оженил само три дена по-рано. . .

Сега 27-годишният лекоатлет учи в института по физкултура. Преди 5 години той завърши първото си висше образование – дипломира се с отличие в Грузинския институт по субтропическо стопанство, остана на работа в катедрата и се занимаваше с изследвания върху отглеждането на тютюна. И изведнъж отново се записа студент – по физкултура.

– Значи ли това, че си разочарован от професията си на агроном? Или смяташ, че кариерата на учен не е за тебе? – питам го аз.

– Ни най-малко – отговаря Виктор. – След като завърша института по физкултура, ще се върна в Сухуми, където живеят майка ми и родителите на Татяна. А в нашата Абхазка република, знаменита със своите цитрусови култури, има поле за дейност в моята професия.

– *Защо ти е тогава втори факултет?*

– Недей забравя, че и спортът за мене не е без значение. По едно време беше започнало да ми се струва, че съм достигнал границата на възможностите си. А никак не е интересно да излизаш на старт, след като знаеш, че просто си физически неспособен да скочиш по-далече, отколкото вече си скачал. После разбрах, че не ми достигат специални знания. Нали днес в големия спорт трудно се побеждава само с мускулни усилия. Трябва да се мисли, да се знае. . .

Аз пък си помислих, че добитите в института по физкултура знания ще потрябват на Санеев и тогава, когато победите и рекордите останат във вчерашния му ден. Макар и не професионално, а така, на обществени начала в свободните си вечери той ще помага на младите скачачи, както им помага и сега, защото изпитва склонност към това. А и младите нещо го тегли към него. Не случайно някои от сегашните 19-годишни, които само мечтаят за лаврите на Санеев, предпочитат да прекарат студентската си ваканция в Грузия, край шампиона. Московчанинът Владимир Медведев, ленинградчанинът Анатолий Пискулин – кой е чувал днес нещо за тях? А Санеев твърди, че мнозина ще чуят, смятат го за свои добри приятели. И не пропуска възможността да потренира заедно с тях, да им покаже нещо, да го поучи. Впрочем на същите състезания, когато Санеев подобри световния рекорд, Пискулин постави европейски рекорд за юноши. Е, резултатът му е само 16,56 – почти с цял метър по-слаб, отколкото на олимпийския шампион. Но и момъкът още не е навършил 20 години. . .

– *Какви са плановете ти за новия сезон, Виктор? Питам не за държавните изпити, а за спортните ти планове. . .*

– Както и в предишните години ще се помъча колкото може по-често да участвувам в състезания, а във всяко състезание ще се стремя към най-висок резултат. Предполагам, че така ще бъде и с постоянните ми противници в последно време – румънеца Карел Корбу, Йорг Дремел от ГДР, бразилеца Нелсон Пруденсио. Ако се съди по неотдавнашното му участие в Африканските игри, възстановил е формата си и старият ми приятел Мансур Диа от Сенегал. Навярно и Педро Перес-Дуенас е недоволен, че беше световен рекордьор за толкова късо време. Всеки от тях може да подобри моя рекорд, а новият сезон предлага достатъчно състезания, за да може човек да докаже силата си.

– *Значи, смяташ, че 17,44 не е чак толкова много? Какъв ще бъде следващият рекорд?*

– Веднъж прочетох в един вестник, че ме наричат "сухумското кенгуру". Майка ми също го прочете и се. . . обиди. А аз погледнах в енциклопедията и видях, че гигантското кенгуру прави 6-метрови скокове. Три пъти по 6 е равно на 18. . .

Впрочем Санеев побърза да прибави, че 18 метра е твърде високо цел, за да я постигне в близките месеци. Но по начало може да бъде постигната. От него или от някой друг.

Така или иначе един ще бъде пръв.

Алексей СРЕБНИЦКИ

МЛАДОСТ

МОСКВА, СПЕЦИАЛНО ЗА "СТАРТ"

В главния град на съветската страна има една школа по водна топка, чиито играчи вече 15 години редовно излизат победители във Всички Всесъюзни състезания. Името на тая детско-юношеска спортна школа е "Юность"– младост.

Отдавна, преди повече от две десетилетия, столичните ученици "получиха Време" за тренировки по водна топка в басейна на Московския автомобилен завод. Така бе формирано нещо като юношески сборен отбор на Москва. За негов треньор бе назначен Павел Николаевич Шубин – по образование строителен инженер, а по призвание треньор и педагог. Той се отдаде изцяло на любимата работа, упорито издирваше талантливи ученици и скоро за неговите възпитаници заприказваха като за ватерполисти с голямо бъдеще. И наистина – днес десетки випускници на "Юность" имат званието "Заслужил майстор на спорта".

Любителите на водната топка добре знаят имената на доскорошните "асове" в съветския сборен отбор – заслужилите майстори на спорта В. Семьонов и Б. Гришин. Те са възпитаници на Павел Шубин.Във всеки московски клуб сега играят по няколко питомци на "Юность", а в отбора на СССР, който спечели олимпийската титла в Мюнхен, имаше трима – А. Долгушин, А. Акимов и Н. Кабанов.

Преди две години "Юность" получи скъп подарък – басейн в Двореца на пионерите, построен от стъкло и бетон. В тоя басейн се занимават само ватерполисти, без да "делят" тренировъчното време с плувците, каквато е обичайната практика. Това рязко подобри качеството на обучението, успехите не закъсняха. Сега в "Юность" се занимават 150 ученици, но скоро броят им ще нарасне до 400 и всяка година съветската водна топка ще получава мощно подкрепление.

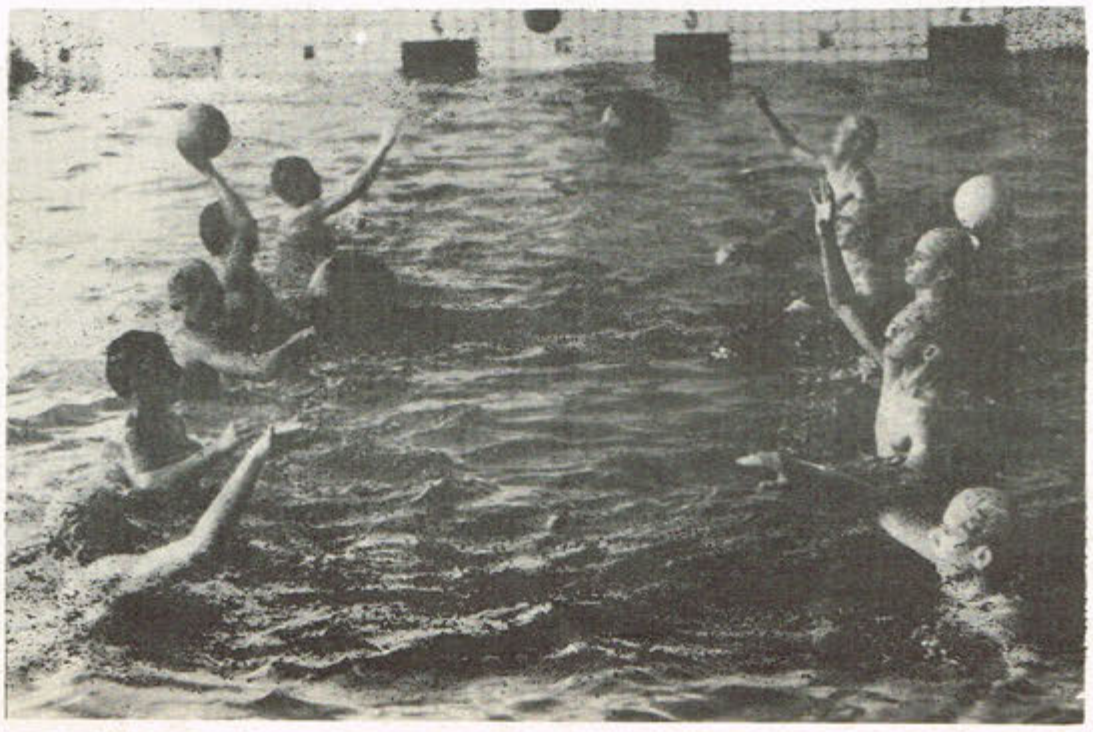
Радостно е и друго – някои от по-раншните възпитаници на "Юность" тръгнаха по стъпките на свой учител и на свой ред станаха треньори. Заедно с Павел Шубин сега тук работят В. Сомов и А. Пастухов, които завършиха института по физкултура и се завърнаха в родната спортна школа.

Владимир УЛЯНОВ

СНИМКИ: АВТОРЪТ



НИЩО НЕ УБЯГВА ОТ ВНИМАТЕЛНИЯ ПОГЛЕД НА ТРЕНЬОРИТЕ В. КУРЕННОЙ, Ю. БОЙКО, А. ПАСТУХОВ И П. ШУБИН.



НА ТРЕНИРОВКА В НОВИЯ БАСЕЙН

ПАНОРАМА

В московската зона за отдих Серебряний бор се строи състезателно трасе за гребане (кану – каяк) с обща дължина 2,5 км. За пръв път в световната практика успоредно с основния канал ще бъде изграден и един допълнителен, по който състезателите ще могат да загряват преди старта и ще се отправят към стартовия мостик. На единия бряг ще има трибуни за 14 500 зрители, а на другия – спортен комплекс с бани, сауна, медицински кабинети, две спортни зали, стаи за отдих, библиотека и зала за пресконференции.

●

Един от любимите спортове в Африка е леката атлетика. Не случайно през последните години представителите на черния континент жънат все повече и повече успехи по големите международни състезания. Като последица от тоя възход неотдавна бе основана и Общоафриканска федерация по лека атлетика (ККА). За председател на федерацията бе избран Ламин Диак – държавен секретар по въпросите на младежта и на спорта в Сенегал. Целта на новата континентална организация е да организира редовно различните регионални състезания и веднъж на всеки две години – първенство на континента. Освен това федерацията трябва да отделя специални грижи за подготовката на треньорски кадри.

●

Австрийският журналист Куно Кньобел с екипаж от трима души възнамерява през лятото на идната година да преплува Тихия океан от запад на изток със 17-метрова китайска джонка, реконструирана съобразно рисунката върху един глинен съд от времето на династия Хан, който е бил намерен при разкопки край Кантон. Целта на експедицията е да покаже, че преди повече от 2000 години азиатците са имали възможност да прекосят океана и да оказват влияние върху културата на Американския континент. Единственото съвременно съоръжение на борда на джонката ще бъде мощната радиостанция.

●

Федерацията по лека атлетика на ГФР се е нагърбила с инициативата да организира догодина мач между сборните отбори на Европа и Африка, както и среща между Европа и останалата част на света.

●

Мюнхенският успех на норвежкия колоездач Кнут Кнудсен, който изненадващо спечели златния медал в индивидуалното преследване, рязко усили интереса към листовото колоездене – почти непознато досега в Норвегия. Новият председател на норвежката федерация по колоездене Фредрик Квей е утвърдил проект за изработване на специална преносима писта, която в зависимост от нуждите ще бъде транспортирана и монтирана в различни градове на страната.

●

Неотдавна автомобилното движение по централните улици на Торино бе парализирано от десетки младежи, които изпълняваха по платното различни гимнастически упражнения. Специални агитационни групи обясняваха на изненаданите минувачи, че студентите от града са избрали тоя необикновен начин, за да протестират срещу лошите условия за физкултурни и спортни занимания в италианските висши учебни заведения.

1973 – МЕТРОВАТА МИЛЯ

Как така? Та нали дължината на земната ля е 1609 м, а на морската – 1855 м.
В случая обаче става дума за "фестивал- та миля", за онова разстояние със иволична дължина, което федерацията по ка атлетика в ГДР препоръча като пред- стивално задължение за всеки гражданин, ден да го пробяга. И то бе прието с възторг мало и голямо. До 28 юли 1973 г., когато ще ане тържественото откриване на X свето- н младежки фестивал в Берлин, стотици яди ще са пробягали тази миля. Навсякъде из републиката са набелязани трасета и дори всеки гост на фестивала сам ще може да пробяга из берлинските паркове своята "фестивална миля".

Спортът е неразривно свързан с младостта и затова е неделима част от фестивалната програма. Кои са главните моменти?

● Тържественото откриване включва четири масови спортни демонстрации (на учениците-гимнастици, студентите, клуба на народната полиция "Динамо" и 2400 музиканти – последователи на старите традиции на германското работническо спортно движение).

● Вече се провеждат масови състезания, обединени под названието "фестивална олимпийска щафета". С голяма популярност сред младежта се ползуват "Младежкият крос", лекоатлетическият петобой "Кого ще победиш?", "1000-ният турнир по тенис на маса", "Велопробег на мира за малките" и гребните съревнования "Преследвайте шампиона!"

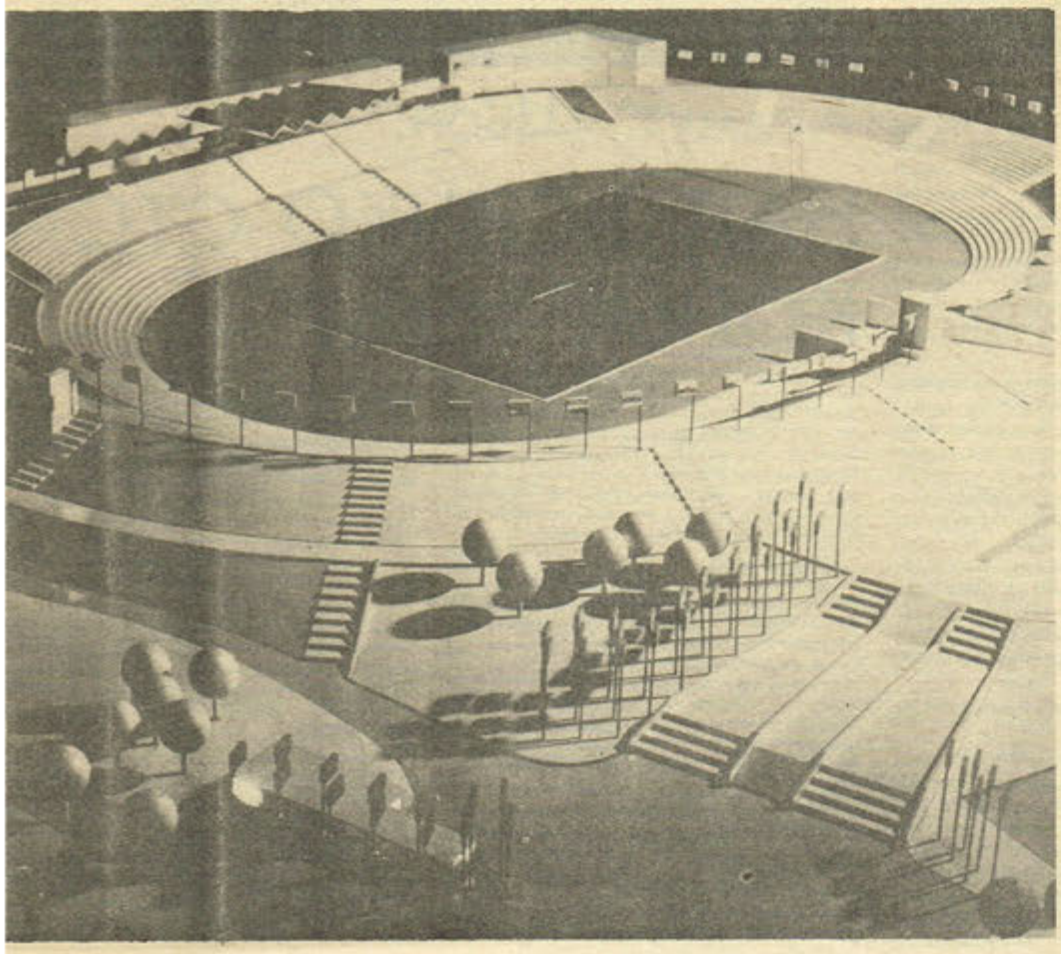
● В осемте берлински градски района до месец юли ще бъдат оборудвани центрове за практикуване на народни спортове. Покриването на четири от посочените осем норматива (включая набиране на висилка на ръце, стрелба в баскетболен кош, игра на кегли и стрелба с пневматична пушка) дава право на получаване грамота и оригинално оформена фестивална значка. Малки изложби в тези центрове ще позволяват на чуждестранните гости да си съставят известна представа за спорта в ГДР.

● Насрочени са редица международни спортни състезания от 28 юли до 6 август, между които и футболният мач "Динамо" (Москва) – "Динамо" (Берлин).

● Помислено е и за самите спортно настроени гости. Те ще могат да се състезават в много спортни дисциплини. Специална организация ежедневно ще приема заявки и ще осигурява съответни партньори.

● За членове на Националния фестивален комитет са избрани прославените спортисти Роланд Матес, Карин Янц, Рената Щехер и Волфганг Нордвиг.

МАКЕТ НА СТАДИОНА, НА КОЙТО НА 28 ЮЛИ 1973 Г. ЩЕ СТАНЕ ТЪРЖЕСТВЕНОТО ОТКРИВАНЕ НА X СВЕТОВЕН ФЕСТИВАЛ



В ЛАУХХАМЕР, КАКТО И В МНОГО ДРУГИ ГРАДОВЕ И СЕЛА НА ГДР МАЛО И ГОЛЯМО СТАРТИРА НА "ФЕСТИВАЛНАТА МИЛЯ".



Пет минути с КЕН РОЗУЕЛ



Австралийският тенисист Кен Ро- ол е едно от най-големите имена в етовния тенис. Той е на 38 години, сок е 167 см, скромен е на корта, еотдаен в играта. Постигнал е чти всичко в тениса. Неговата неща в Прага с чехословашкия тени- ст Ян Кодеш (друго голямо име в етовния тенис) предостави въз- жност на зрителите да видят й-хубавото в този спорт, а на тателите – да се запознаят с ня- ни негови мисли за тениса.

– Известно е, че тенисът ви даде ного. Кой е вашият най-щастлив иг?

– Най-радостен бях от победата на финала на световното първен- во в Далас. Както през 1971 г., ака и след една година победих Род йвър, който за мен лично е най-те- ък съперник.

– Тенисът е спорт на "пътешественици". Днес – в Прага, утре – в Париж, други ден – в Лондон, след една седмица – на друго място. Този "чергарски" живот не ви ли изморява?

– Винаги съм обичал силно тениса и това е всичко. Но най-щастлив съм, когато с мен може да пътува моята съпруга. Това, разбира се, не е възможно всякога. У дома, в Сидней, имаме двама синове, които ходят на училище.

– Кое смятате, че е най-важно за тенисиста? Къде да търси онова, без което никога не може да се наложи?

– Според мен за добре тренирания тенисист най-важна е комбинацията самоувереност – собствена игра. Много важна е концепцията. Не е възможно преди мача да не знаеш каква тактика ще приложиш срещу своя съперник.

– Играчи като Вас са малко в историята на тениса. На какво се дължат блестящите Ви успехи – на вродения талант или на упоритият труд?

– Никой не може да успее само с талант. При мен тези компоненти са изравнени – петдесет процента талант, а останалите петдесет – системни и упорити тренировки.

– Играчи с невисок ръст, какъвто сте и Вие, понякога несъзнателно се страхуват от атака. Вие обаче сте атакуващ състезател. . .

– Да, аз нямам такъв досег до мрежата, какъвто имат високите играчи. Това качество компенсирам с физическа кондиция и бързина. Не съм съгласен с твърдението, че който е нисък, не трябва да атакува! Без атака днес тенисистът е немислим. Искам да подчертая, че и при най-рутинирания играч физическата подготовка е безкрайно важна. Когато не играя и си почивам от тениса, постоянно бягам.

– Ако успеете тази или идната година да победите в Уимбълдън, ще кажете ли: "Сега спечелих всичко, мога спокойно да се оттегля"?

– Не, дори и тогава не бих оставил тениса. Бих играл още.

– Какво бихте препоръчали на младите тенисисти?

– Мога да им препоръчам едно – да тренират. Желая им много и много турнири. Само така ще се издигнат над средното равнище.

ЗАВЪРШВА ЛИ КАРИЕРАТА НА КЛЕЙ?

Спортът ни поднася непрекъснато изненади и там е неговата прелест. В продължение на около два месеца бяха поразени двамата актьори от прословутия "мач на века" през 1971 г. – Фрейзър и Клей. И двамата лекомислено подцениха противниците си и позволиха да отлетят като дим срещи за милиони долари – Фрейзър срещу Клей и запланираният за септември мач за титлата Клей–Форман.

Появи се ново име в световния професионален бокс – Кен Нортън. Той е висок 193 см и тежи 95 кг. Има идеално телосложение – най-близката реплика на изваяната от Микеланжело статуя на Давид. До победата си над Касиус Клей беше на осмо място в световната "Б" ранглиста. На 28 години, професионалист от 1968 г., Кен Нортън е спечелил 31 мача и е загубил само една среща, но с нокаут – от сравнително неизвестния южноамерикански боксьор Хозе Луис Гарсия. В този мач след силен удар в първия рунд Нортън е боксирал още седем рунда почти в безсъзнание, само по инстинкт. . .

Какъв е пътят на новата "звезда"? Не съвсем метеоричен. Прославен спортист в гимназията в Джаксонвил, Кен Нортън е играл две години американски футбол и баскетбол. Започнал е да боксира след постъпването си във Военноморския флот. Там е спечелил три титли в тежка категория, но и след привършване на военната служба играта му е страдала от ред несъвършенства. Сега е "собственост" на компанията "Празнични боксьори". В победата му срещу Клей са вярвали само той, треньорът Фукс, петимата партньори на компанията и ашаширания към него "хипнотизатор" д-р Майкъл Дин. Този хипнотизатор учил Нортън на "положително мислене", но младият боксьор се вслушвал повече в съветите на своя треньор, бягал по 10 км на ден и тренирал по 8–9 рунда.

Как протече мачът в Сан Диего? Пред 12 000 зрители в арената и десетки хиляди телевизионни зрители, които не са вярвали на очите си. Бавен, статичен, без реакции, Касиус Клей е неузнаваем. Зрителите мислят, че това е нова тактика на Клей, и очакват всеки миг светкавичен обрат. Но още в първия рунд получава силно кроше, което му разбива долната челюст. Това, изглежда, решава изхода на мача. Блестящият Клей е само една сянка, но проявява изключителна твърдост и продължава борбата. Кен Нортън реализира своето предимство и нанася силни удари в лицето с лявата ръка. Десетина пъти Клей се облягa на въжетата, едвам се брани с ръце и понася мощни крошета в корпуса. В паузите треньорът му Анжело Дънди го моли да се откаже, но Клей настоява да продължи. Сетне Дънди ще заяви, че с такава рана никой боксьор в света не би могъл да победи.

Клей се опитва да поеме инициативата в третия, осмия и единадесетия рунд, но много скоро изпада в странна летаргия. Това е най-черният ден в неговата дългогодишна спортна кариера. Сред зрителите е и световният шампион Джордж Форман. Той ще каже после: "Осмелявах се да предвидя победа за Нортън. Клей остарява. . ."

Нортън е непрекъснато агресивен. Още преди мача са му внушили, че единственият начин да победи Клей е да не го оставя нито секунда на мира. Това доказал Фрейзър в мача си срещу Клей. Нортън прилага успешно тази тактика. В десетия и 12-ия рунд Клей е в опасност от нокаут. Един силен десен прав в лицето го разклаща – за да не падне, Клей отчаяно се вкопчва за Нортън.

След своята голгота Клей постъпи в болница. Лекарите са констатирали изместване на долната челюст с 2 см и счупване в дясната страна. Предписано му е да не говори 6 седмици – голямо изпитание за приказливия Клей, и да не боксира 3 месеца. Голяма е вероятността той изобщо да отпадне от големия бокс. Когато си на 31 години, времето не работи вече за тебе.



КАСИУС КЛЕЙ НАПУСКА РИНГА В САН ДИЕГО. ЗАД НЕГО Е ПОБЕДИТЕЛЯТ КЕН НОРТЪН.

ФУТБОЛЪТ
В БЛИЗКИ И ДАЛЕЧНИ СТРАНИ

бразилците на бойна нога

Най-добрите бразилски футболис-
и са отново на бойна нога. Сложено
начало на "операция Мюнхен –
", която в продължение на дълго
реме бе грижливо подготвяна от ге-
ралния щаб на бразилския национа-
н отбор. Сега нейното осъществя-
не зависи от трудолюбието на из-
чите, от настойчивостта на тех-
ите ръководители и от... предвиде-
та за целта огромна сума – 1 ми-

предварително бяха набелязани от него двете изходни единадесеторки:

"А" отбор: Леао (Палмейрас) – Зе Мария (Коринтианс), Брито (Ботафого), Вантуир (Атлетико Минейро), Марко Антонио (Флуминенсе) – Клодоалдо (Сантос), Жерсон (Флуминенсе) – Жаирзиньо (Ботафого), Дарио (Фламенго), Тостао (Васко да Гама), Ривелиньо (Коринтианс).

"Б" отбор: Серджо (Сан Пауло) – Еурико (Палмейрас), Мариньо (Португеза), Луис Карлос (Коринтианс), Родригес Нето (Фламенго) – Пиаца (Крузейро), Дирсеу Лопес (Крузейро) – Роджерио (Фламенго), Левиня (Палмейрас), Вашингтон (Гуарани), Пауло Цезар (Фламенго).

Първата изненада, след като се анализират внимателно тия имена, е отсъствието на Карлос Алберто – безсменен капитан на отбора по време на финалния кръг за световно първенство в Мексико. Както изглежда, Загало е решил напълно да се отк... от него, защото капитанската лента бе поверена на Жерсон. Тази новина разся плъзналите слухове, че треньорът има намерение да извади от състава Жерсон и да прехвърли функциите му на основен диригент върху плещите на младия и надежден Пауло Цезар. Треньорът Загало е твърде мълчалив, но мнозина от бразилските специалисти смятаха, че в бъдеще Пауло Цезар вече няма да играе като изтеглено назад ляво крило, а като типичен полузащитник и вероятно на него ще бъде възложена задачата да неутрализира Нетцер. С предварителния си избор и композирането на "А" и "Б" отбора (които, разбира се, само условно са наречени така) Загало напълно опроверга тия предположения.

Като оставим настрана неясното положение около Пеле, чието участие в мюнхенските финали все още се смята за възможно дори от самия Загало и така или иначе поставя пред него допълнителни затруднения при окончателното избистряне на тактическата концепция, треньорът има и редица други сериозни проблеми. Наложи се отново да бъде оперирано окото на Тостао което на времето бе поставило под съмнение участието му в мексиканския турнир.

Какви са най-близките планове на Загало?

– През май ще определя окончателно 22 играчи – казва той, – които ще имат двуседмичен тренировъчен лагер преди началото на турнето. Предвиждам един контролен мач с Уругвай, а след като прелетим океана, ще играем най-напред в Африка срещу сравнително по-леки противници – Мароко и Тунис... За отбора на ГФР се чуват много добри неща, но загубата му от Аржентина показва, че не е неуязвим. Очаквам с нетърпение предстоящата битка с отбора на Шьон през юни... Заедно с председателя на нашата техническа комисия Антонио до Пасо съставихме дългосрочна подготвителна програма. След турнето в Европа отново ще обсъдим всичко и ще начертаем окончателния план. Естествено, нашият отбор ще бъде подмладен, но не смятам да се откажа слепешката от старите рутинирани бойци. За мене е важна не възрастта, а спортната форма и възможностите на играчите... Не вярвам, че финалният кръг за световно първенство през 1974 г. ще се превърне в "солова акция" на европейците. Мисля, че под ръководството на Клаудио Коутиньо перуанският отбор ще накара мнозина да заговорят отново за него. Аржентина и Парагвай също крият много въпросителни...



ТРИКРАТНИТЕ СВЕТОВНИ ШАМПИОНИ ТРЕНИРАТ. НА ПРЕДЕН ПЛАН (ОТ ЛЯВО НА ДЯСНО) СА ЖЕР-
Н, БРИТО И ЖАИРЗИНЬО.

он долара!
След като бе следил внимателно
иналогодишното първенство на
раната и попълни впечатленията
с последните данни от представя-
ето на "Палмейрас" и "Ботафого" в
урнира за купата "Либертадорес"
жноамериканските клубна купа),
реньорът Марио Загало оповести
риентировъчните състави на два
тбора ("А" и "Б"), измежду чиито
рачи ще се направи окончателният
бор на основната бразилска едина-
сеторка. В същност футболисти-
е, с които понастоящем се експери-
ентира, са 32 и от тях в крайна
метка ще се подберат 22-ма участ-
ици в тазгодишното турне в Афри-
и Европа. Верен на своята практи-
, Загало иска да има по двама игра-
и за всеки пост, преди окончателно
сглоби основния си състав. Ето как

№ 1 И В КУБА

"Кубинският футбол е точно толкова
лад, колкото е млада и самата ни repu-
ика – твърди генералният секретар на
убинската федерация по футбол Христо-
л Мартинес Крюгер, – но въпреки това
утболът е на път да измести бейзбола
да стане спорт № 1." Всъщност Куба
аства в световните първенства още
ез 1934, 1938 и 1950 г., но се представя
або. По това време футболът в стра-
ата е съвсем непопулярен. Едва след ре-
люцията през 1959 г. започва истински-
Възход на този спорт. Възход, свързан
сега не толкова с успехи по междуна-
одните терени, колкото с хилядите спе-
лени кубински сърца.

Футболът в Куба "печели терен" и в
реносния, и в буквалния смисъл на дума-
а. Играе се дори по доста неравните
ари бейзболни игрища. Във федерация-
а членуват над 110 000 души. Изградени
42 първокласни отбора. Първите два
т всяка провинция участвуват в repu-
иканското първенство, а други 169 се
рят за правото да бъдат включени към
рвокласните отбори.

Куба е пример за системно изграждан
утбол. Отначало се пристъпва към целе-
сочено обучение на 13-годишните, а от
65 г. футбол се преподава и в училища-
а – от 9-годишна възраст нагоре. По
реме на редовно устройваните училищ-

ни първенства се подбират най-талантливите за включване в юношеските отбори. А изборът на таланти в Куба е действително богат. Характерни качества на кубинските футболисти са отскокливостта, бързината и импровизаторският дух. Подобри ли се издръжливостта и тактическото им умение, за кубинския футбол ще започне да се говори със съответното уважение.

Всъщност Куба вече прави първите си пробиви. Младежкият й отбор участвува успешно в турнира "Дружба" между социалистическите страни и миналата година в Румъния спечели бронзов медал. На миналите Панамерикански игри Куба се класира на трето място след Аржентина и Колумбия и сега има твърдите амбиции да защити завоюваното и на следващите игри през 1975 г. в Чили. Добре трябва да се подготвят и участниците в турнира "Дружба" през 1974 г. Като домакини кубинците горят от желание да покажат на специално строящия се за целта нов голям стадион в Хавана нарасналите си възможности и окрилени от "собствения терен", да отбележат следващата голяма крачка към върха.



ТРЕНЬОРЪТ НА ЮНОШЕСКИЯ ОТБОР НА КУБА
ГАРСОН С ЧАСТ ОТ СВОИТЕ ВЪЗПИТАНИЦИ.



Хелмут Шьон:
НАД ВСИЧКО СТОИ КОЛЕКТИВЪТ

Добрият треньор има какво да каже и на своите колеги. Затова и Хелмут Шьон, треньорът на националния отбор на ГФР, е желан докладчик по организираните треньорски семинари, курсове и конференции. Неотдавна на международния конгрес на треньорите в Байройт той отново се спря на някои основни моменти в своята работа с отбора.

Според Шьон основната предпоставка за добра работа е поддържането на истински другарски отношения между ръководството и играчите. Авторитетът на треньора следва да има демократични, а не автократични устои. Между някогашния и днешния национален играч има огромна разлика. В наши дни човекът, следователно и спортистът, е с много по-изграден характер и начетен. Това трябва да се има предвид от ръководителите.

При определяне състава на отбора или при уточняване на тактическия план за даден мач трябва да се възбуди чувството на отговорност у всеки играч. Всеки трябва да остане с убеждението, че ако е на мястото на треньора, би мислил и действувал по същия начин. Постигне ли се това, автоматично нараства и готовността за безрезервно придържане към набелязаните общи тактически ходове. Съвместното обсъждане и съобразяването с уместните предложения на играчите е ключ за възбуждане на съзнанието за отговорност и мобилизиране на всички сили.

Често се говори за проявена изключителна борбеност и морал от националния отбор. Това, според Шьон, се постига, когато у всеки играч се насади съзнанието, че не е кой да е, а представител на футбола в страната си и сам играч от класа. Това задължава. Над всичко обаче стои колективът, и то като едно разумно съдружие между треньор и играчи. Наличието на откровени отношения между тези партньори създава предпоставка за успех. Но за такива отношения може да се говори само когато всеки съзнава, че в живота винаги има още да се учиш и че винаги възникват нови проблеми, които могат да объркат и най-добрите планове.

Като образец за изтъкната личност в националния отбор Шьон посочва Уве Зелер – индивидуалист с изключително влияние върху останалите играчи, който действува същевременно угнетяващо на противника.

Често става дума за "асове" и "звезди". Националният играч обаче трябва да положи много усилия, за да си извоюва подобно звание. Не всеки, който играе зрелищно, е или става "звезда". Тайната на "звездата" се крие в изкуството да импровизира. Просто при някакви обстоятелства в играта да направи нещо разумно извън предварително установения план.

Като взима за пример Гюнтер Нетцер, Шьон подчертава, че процесът на съзряване е закон, валиден и за футбола. За всичко е необходимо време. Нищо не става от днес за утре. Нетцер е изтъкнат играч още в клубния си отбор. Попадайки млад и с малък опит в националния състав, той изведнъж се озовава сред куп все изтъкнати футболисти. Едва след време, когато сам съумява да се "шлифова", той се налага вече като личност в националния отбор и демонстрира онази зрелост, характерна за играта му.

УМЕНИЕТО ДА СИ ХЛАДНОКРЪВЕН

От 1969 г. насам всяка година преди финалния мач за купата на английската лига се организира едно интересно развлечение за зрителите на "Уембли". 15-годишни юноши се състезават в изпълнение на серия от дузпи. Вратата се пази обикновено от някой известен вратар на клуб, не достигнал до финалния мач за купата. Изпълняват се по шест дузпи, като при равен резултат процедурата продължава до отпадане при първия неуспешен опит. Победителят получава сребърна купа, а подгласниците му – статуетки за спомен.

Тази футболна проява е известна в много малко страни, тъй като турнирът се организира от частното телевизионно дружество ИТВ, а БиБиСи, радиото и печатът избягват да популяризират тази проява на конкуренцията си. Към този турнир проявяват интерес мнозина – над 20 000 кандидати са подали заявка за участие през настоящия футболен сезон. "Отсетите" след многократни местни и регионални състезания по четирима представители от Северна и Южна Англия излъчват в крайна сметка четиримата щастливци, удостоени с честта да бият дузпи пред 100 000 зрители на "Уембли".

Турнирът е одобрен от Английската федерация по футбол, и то с основание. Това съревнование сред подрастващите изгражда у тях още отрано не само умението да бият дузпи, но и онези необходими за всеки голям футболист качества, каквито са куражът и хладнокръвието.

ТРИМАТА НАЙ-ДОБРИ МЛАДИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ НА ДУЗПИ В АНГЛИЯ.



ЗА ДВАНАДЕСЕТИ ПЪТ — ЗЛАТО ЗА СССР

Москва, от нашия пратеник Димитър ДЖАРОВ

Своите главни удари участниците в тазгодишното световно и европейско първенство по хокей на лед нанесоха още в първата част на турнира. Вторият кръг само утвърди позициите на лидерите и впечатлението, че съотношението на силите в "голямата шесторка" е твърде неравностойно. Бяхме свикнали в последните години на всички големи турнири да се открояват три двойки – СССР и ЧССР, Швеция и Финландия и двата отбора, които обикновено спорят за петото място. На московския шампионат сборният отбор на Съветския съюз бе цяла класа над своите съперници и демонстрира хокей на най-високо равнище. Триумфалният му път не бе нарушен в нито една среща, а златните медали станаха негово притежание два дни преди края на първенството. Силна игра срещу слаби и добри! – това бе принципът на съветските хокеисти и когато те играеха на лед, единственият въпрос бе, колко гола ще отбележат в противниковата врата. Но в случая по-важно е, че всички победи бяха извоювани с показна, мощна и комбинативна игра, която бе най-хубавото достойнство на турнира.

Промените, направени в съветския хокеен състав след Сапоро, се оказаха сполучливи, а новите треньори Бобров и Кулагин получиха признание за своето майсторство на добри кърмчии. Средната възраст на съветския отбор сега е 23 години – четири години по-малко, отколкото на участниците в олимпийския турнир в Япония. За всички наблюдатели е ясно, че в следващите първенства младите ще бъдат достойни продължители на "златния век" на съветския хокей.

"Червените рицари" действуваха дружно, с много енергия и желание за игра. Те поднесоха на зрителите в Ледения дворец най-интересните спектакли. Шведите бяха малката изненада с подобрената си игра и изпратиха бившите световни шампиони на трето място съвсем закономерно. В своя състав те имат отлични играчи като нападателя Хамарстрьом, защитника Салминг и цялата ударна тройка Сьодерстрьом, Олберг, Хедберг. Разбира се, треньорът Чел Свенсон има да решава още много проблеми в състава, но избраният път за утвърждаване на свой "шведски стил" е правилен и именно това отличаваше играта им от миналата година, когато канадецът Бил Харис търсеше успеха главно с прийомите на професионалния хокей.

Бившите световни шампиони се върнаха в Прага недоволни от своето представяне. И това не бе резултат на случайности в турнира. Играта им бе под очакваното ниво. Дори такива майстори на стика като Недомански, братя Холик, Мартинец, Поспишил, Бубла, Махач бяха далеч от добрите си дни.

Много от играчите бяха по-бавни, не нападаха със стръв, така както те могат да притискат за дълго време противника си пред неговата врата. Преди започване на турнира треньорите Костка и Питнер се оплакваха, че отборът е уморен, че у мнозина се чувствува апатия към играта. Изглежда, тези проблеми не можаха да бъдат решени в сборовете до първенството и дадоха своето отражение във всички срещи на чехословашкия състав.

"Скандинавската опозиция" остана вярна на своите нрави и този път. Шведите поднесоха горчивия хап на чехословашките хокеисти, а финландците загубиха една точка от Полша. Това не се отрази на класирането за четвърто място, но пък се оказа твърде важно за петото.

В отбора на Финландия се проявиха силни хокеисти като Кейнонен и Сутинен. Но бившите асове Кетола, Рено, Риихиранта са понижили качеството на играта си и това дава отражение на целия отбор. Все пак "старите лъвове", както финландците сами наричат своя първи отбор, играят приятно за зрителите, комбинират интересно с много импровизация, внесоха и този път свой колорит в борбата за първите места.

Единствено аутсайдерите на първенството – ГФР и Полша – оборкаха хода на събитията във втория кръг. Заслугата е на поляците, които втория път надиграха категорично и красиво своя противник. Те издържаха по-добре напрежението на турнирната борба и догодина пак ще играят в група "А".

В дните на шампионата Москва бе отличен град-домакин. Жителите на съветската столица живееха с атмосферата на хокейната борба. Организаторите създадоха отлични условия за спортистите и за журналистите (600 души), които в продължение на 15 дни накараха всички любители на спорта пак да говорят с възхищение за най-динамичната игра.



КЛАСИРАНЕ

1. СССР	20	100:18	117
2. Швеция	15	53:23	76
3. ЧССР	13	48:20	104
4. Финландия	7	24:39	129
5. Полша	3	14:76	90
6. ГФР	2	19:82	96

Последната колона показва наказателното време в минути!

ГОЛМАЙСТОРИ

(голове плюс подавания)

1. Петров (СССР) 34 (18 + 16)
2. Михайлов (СССР) 27 (16 + 11)
3. Харламов (СССР) 23 (9+14)
4. Мартинюк (СССР) 16 (12 + 4)
5. Якушев (СССР) 15 (9 + 6)
6. Иржи Холик (ЧССР) 14 (5+9)



ОТБОРЪТ НА СССР – СВЕТОВЕН И ЕВРОПЕЙСКИ ШАМПИОН 1973 Г.



БОРБА ЗА ВСЯКА ШАЙБА – ОСПОРВАНО, ОСТРО! ТОВА БЕ ХАРАКТЕРНО И ЗА ВТОРИЯ МАЧ МЕЖДУ ОТБОРИТЕ НА ЧССР И ШВЕЦИЯ (3:3).

ТРОЙКА-ВИХРУШКА

Борис Михайлов – Владимир Петров – Валерий Харламов. . . Тяхна стихия е бързината! И тримата признават игра само във вихрено темпо. Обстрелват вратата на противника в движение и при голяма скорост. Подават и укротяват шайбата, без да намаляват устрема на атаката. Летят от едната към другата врата на "трета космическа" през цялото време, докато са на леда. Играта им е атракция и при всяка сполучлива комбинация зрителите им устройваха овации, както в операта за бис.

Тяхната тройка бе най-агресивната и най-резултатната на световното първенство в Москва. Четиридесет и три гола от актива на съветския отбор (общо 100 гола) са дело на тримата най-добри нападатели на шампионата.

Михайлов-Петров-Харламов нахлуха бурно в сборния отбор на СССР само четири месеца след като се появиха за първи път като трио на ЦСКА в първенството на Съветския съюз. Преди това Михайлов и Петров играеха заедно с Вениамин Александров (сегашния треньор на нашия шампион ЦСКА), но талантът на всеки един от младите хокеисти блесна, когато се включи и Харламов.

През сезона 1968–1969 г. опитният хокеен вратар Тарасов направи истински "бум" в първенството с тази тройка. Той бързо усети тяхната атакуваща мощ, прибави майсторство и организация към безспорния им талант и създаде чудесно нападателно звено.

На тазгодишното първенство и тримата бяха признати от всички – специалисти, журналисти и публика – като най-добри хокеисти на шампионата. Те оглавиха категорично и таблицата на голмайсторите. Ако прибавим към "сметката" и актива на защитника Гусев, който играе с тях и бе обявен за най-агресивен защитник (6 гола и 7 голови подавания), петорката на Петров има най-съществен дял за триумфа на съветския отбор.

Всеки от триото Михайлов-Петров-Харламов може да бъде признат с пълно право за майстор на "висшия пилотаж" в хокея.

ОЩЕ ЕДНА КОРОНА ЗА «ЛЕВСКИ-СПАРТАК»

В неделя в зала "Фестивална" завърши двадесет и деветият републикански шампионат по волейбол за жени, донесъл единадесета титла на "Левски-Спартак" (десета в последните 12 години!). Среброто заслужи ЦСКА "Септ. знаме", а с бронзовите медали се окичи "Академик". С елитната група се раздели "Марица", докато за "Ботев" остава лъч надежда – "поправителен изпит" срещу втория от втора "А" РВГ.

Игрите от заключителния финален кръг наблюдава Борис Начев – треньор на женския национален отбор, който с бригада специалисти правеше "кардиограма" на всяка среща, на всяка игрова ситуация. Ето неговия коментар:

"Това беше едно слабо първенство, което показа редица недъзи на женския ни волейбол. Не видяхме нито един отбор със собствен облик, заучените комбинации бяха епизодично явление, лошата физическа подготовка прогони бързото темпо, а елементарни грешки редовно допускаха дори изявени имена. "Голямата скука" бе обзела първите ни волейболистки толкова силно, че опитите на треньорите да ги извадят от апатията оставаха напразни.

Груби грешки видяхме и у треньорите – неподходяща тактика за различните съперници, ненавременни смени, слаба педагогика. В почивките, вместо да дадат точни заповеди за прелом в играта, те правеха разбор на минали пропуски. Неприятно впечатление оставиха мнозина треньори, които от пейката подвикваха, "съветваха", заканваха се по "макаренковски" – "ще наплясам някоя"...

В тон с тях бе и съдийството, което допусна досадни грешки от елементарно естество. Отбелязани бяха няколко случая на лоша дисциплина у състезателките, довели до технически точки – прецедент, който не се среща в световните волейболни сили.

ТЕ ЛИКУВАХА КАТО ШАМПИОНИ – ПРАВИ: Р. МИХАЙЛОВА, М. ПЕТКОВА, Р. АНГЕЛОВА, Г. СТАНЧЕВА, М. ВУЧКОВА И ТРЕНЬОРЪТ ХР. ТРЪНКОВ; КЛЕКНАЛИ: Т. ГОГОВА (КАП.), Ц. СРЪНДЕВА, Н. ПАНЧЕВА, С. ПЕТРУНОВА.

Снимка: Георги ДОЙЧИНОВ

ЕДИН ЗА ШЕСТ И ШЕСТ ЗА ЕДИН

Познаваме ги всички – "златната" шесторка на "Левски-Спартак", която по рядко категоричен начин отново триумфира като републикански първенец и която неизменно включва Таня Гогова, Мария Петкова, Мария Вучкова, Галина Станчева, Цонка Сръндева и Румяна Ангелова. Но най-добре ги познава техният треньор Христо Трънков:

"Капитанката Таня, освен че е основният ни нападател с рязък удар и успешна блокада, сплотява около себе си целия колектив. Нейната голяма любов са песните на Лили Иванова, но и тримесечната ѝ племенница е отрупана с ласки и подаръци. Мечтата ѝ – да запише педагогика и сама да възпитава. Мария Петкова е другият ни "бомбардир", с големи качества и здрава психика. Привидно тиха, тя е рядко остроумна и нейните весели закачки донасят тъй желаното настроение за игра и победа.

Свежа и отпочинала, Цонка игр
като в най-добрите си дни и доказ
че не е остаряла за големия волейбо
Само тя е омъжена и просто
раздава на семейството, кухнята
приятелите, а 4-годишният ѝ с
Мишо е всеобщ любимец. Неразделн
те приятелки Галя и Мария Вучков
са играчите, на чиято фантазия гр
дим нашата тактика. Галя
красавицата на отбора, а Мар
особено тежко понася редки
загуби. Румяна винаги е постоянн
Предпочитанията ѝ към рецептит
за сладкиши завършиха с купуване
на "Съвременна кухня".

Ето и колективното мнение
шестте за Трънков: "Много внимат
лен и отзивчив, той е рядко труд
любив. Спокойствие и такт, бога
опит и разностранни интереси – т
ва са качествата, с които заслуж
нашето уважение."

Асен ВИДЕН



ВЛЮБЕНА В ОПАСНОСТТА

Мари Марвен, жената с много имена. . . Летяла е с балон, била е пилот, артистка, писателка, журналистка, а в спорта е постигнала 17 рекорда.

Между парижкото гъмжило от хора и автомобили една старица кара велосипед.

– Бабичко, да не трениращ за "Обиколката на Франция" – ѝ подвикват шофьорите, без да подозират, че са близко до истината, защото тази 87-годишна жена, която върти енергично педалите, в 1900 година наистина е участвувала в голямата колоездачна обиколка "Тур де Франс". Участвувала е в самото начало на XX век. Десетилетия французойката Мари Марвен със своите авантюри е възбуждала не само френската, но и световната общественост. Наричали са я "годеницата на опасността", "жената на света", "недостижимата авантюристка", "спортистката-чудо". . . Тя е имала неизчерпаема енергия и необуздаема страст в търсенето на нещо ново, непознато. Занимавала се е почти с всички творчески дейности и мнозината, които са писали за нея, считат, че това е свързано с любовта ѝ към свободата на човешката личност.

Родена е в 1875 г. в Орияк в чиновническо семейство. Още от детските си години започва да се занимава със спорт и е изпробвала възможностите си във всички дисциплини. Добри постижения е имала в атлетиката, плуването, гимнастиката, алпинизма, голфа, колоезденето, бягането с кънки, ветроходството. . . За Мари Марвен няма такава спортна дисциплина, чието упражняване би трябвало да предизвиква у някого неодобрение, и тя, без да се съобразява с консервативните възгледи за жената, следва неотстъпно това свое правило.

На олимпийските игри в Париж през 1900 г. се състезава в скоковете във вода и участвува в колоездачната обиколка на Франция. Три години по-късно, обута в панталони (случай, скандален за това време), изкачва най-трудните за алпинистите върхове. През 1906 г. преплува 12,5 км и бие рекорда на англичанина Келерман.

Достатъчно е само да кажем, че Мари Марвен е постигнала 17 рекорда, завоювала е много шампионски титли.

Неспокойната Мари не е могла да се задоволи само с рекордите на земята. Тя е имала благородната завист към птиците и нейният крилат дух я понася на балон през 1909 година от град Нанси за Холандия и оттам за Англия.

Когато първите самолети започват да излитат, Мари Марвен (заедно с Рош и Елен Дитри) става пилот. Нейното свидетелство за пилотаж е издадено през ноември 1910 година и има регистрационен номер 281. Тогава е била единствената жена в света, която е имала разрешително да лети с балон, хидросамолет, самолет, а



по-късно и с хеликоптер. Имала е общо 900 излитания във въздуха без нито една авария. За да провери своята смелост, тя е летяла с известния пилот Ролан Гарос, когато е правил лупинги.

Така, както в спорта е постигнала рекорди, по същия начин е вървяла напред в журналистиката и литературното творчество. Била е предпочитана за конферансие (говорила е много езици, между които и есперанто), занимавала се е с живопис, обичала е фотографията. Разбира се, това не е всичко: сериозно се е занимавала с метеорология, картография и дори с балистика. Всички дисциплини са отговаряли на нейните склонности и макар да са били много, нито една не е превръщала в забавление, а в сериозно творческо дело. Като артистка се е обучавала при Сара Бернар и през 1912 година е играла в армейския театър. Малко по-късно получава военно отличие за самопожертвователно спасяване на ранени бойци и се включва в санитарната авиация.

Кръстосва Сахара и се опитва да кара ски. . . по пясъка. По време на риболов, подета от водовъртеж, тя е била принудена да плува девет часа, за да се добере до спасителния бряг.

След Втората световна война получава "Гран при" за литература. В дълбока старост през 1955 г. получава разрешително за пилотиране на хеликоптер. Искала е да лети до Луната, но смъртта я настигна през 1962 г. Същата година, когато кара велосипед по парижките улици. . .



Защо се подстригват боксьорите?

Седемнайсетгодишният боксьор То
Остно от холандския град Коос ст
нал жертва на. . . собствената
прическа по време на своя първи бо
В турнира "Златните ръкавици
Достатъчен бил един удар на съпе
ника и дългите коси закрили напъл
лицето на Том. Боксьорът бил
практика ослепен. Съдията на ринг
незабавно прекратил срещата
обявил поражението на Остно. . .
технически нокаут.

И мълчаливите шахматисти се шегуват

ИМЕННО ЗАТОВА

Веднъж, като посетил едно париж
кафене, Алехин бил поканен от непо
нат посредствен шахматист да и
рият партия шах. Алехин се съгл
сил, но като седнал пред таблом
заявил на противника си, че му да
тур аванс. Напознатият не на ше
се засегнал и енергично протестира
"Но как, вие дори не ме познавате
„Именно затова"–отговорил невъ
мутимо Алехин.

СЕАНС СРЕЩУ ПИОНЕРИ

Преди няколко години в Моск
шахмайстор Уейд от Нова Зеланд
пожелал да изнесе сеанс на едновр
менна игра, но "не с най-силни
шахматисти". Устроили му сеанс ср
щу 30. . . пионери. Уейд се поуспокои
Но след сеанса дълго време не мог
да се опомни: той загуби 20 парти
а останалите десет завърши
наравно.

МИ РОЛЮБИЕТО НА НЕЙКИРХ

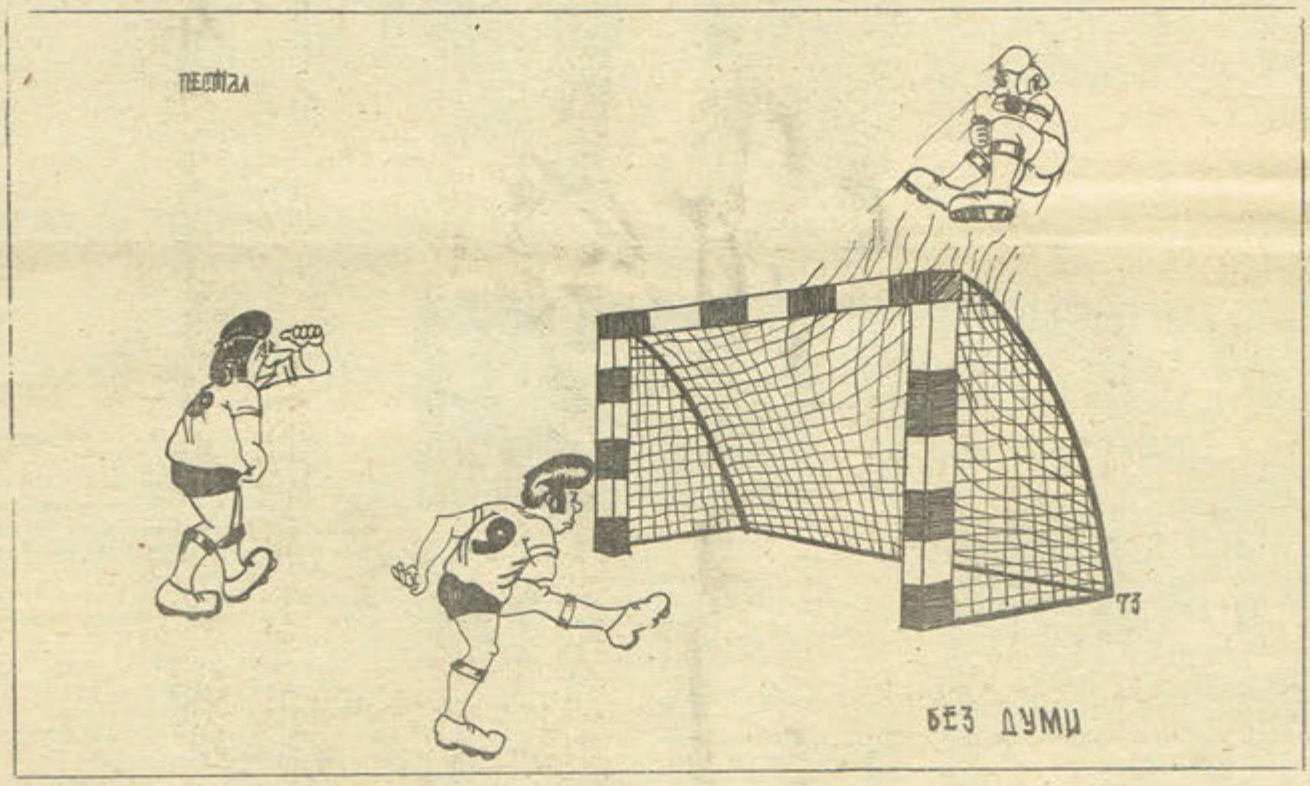
На международния турнир в Порт
рож преди години между народния
майстор Нейкирх в първ кръг с че
ните фигури в по-доб позиц
охотно приел предложе то от Ф
шер ри. На въпроса, защо се е съгл
сил на томи, Нейкирх от ворил: "
ми е удобно да играя с 15-годиш
младеж: ако спечеля, в Ф рия ще
жат, че обиждам младеж та; ако з
губя, ще ка да ми бъде у добно да
върна България.

Старт

ЗАБАВНИ МИНУТИ

Скоростно обслужване

От известно време читателите в най-голямата общинска нюйоркска библиотека се обслужват няколко пъти по-бързо. За да стане това, администрацията не е сменила персонала, а просто го е накарала да премине през задължителен курс по пързаляне с ролкови кънки, с чиято помощ библиотекарите бързо вършат своята работа сред стилажите със 7 милиона тома.



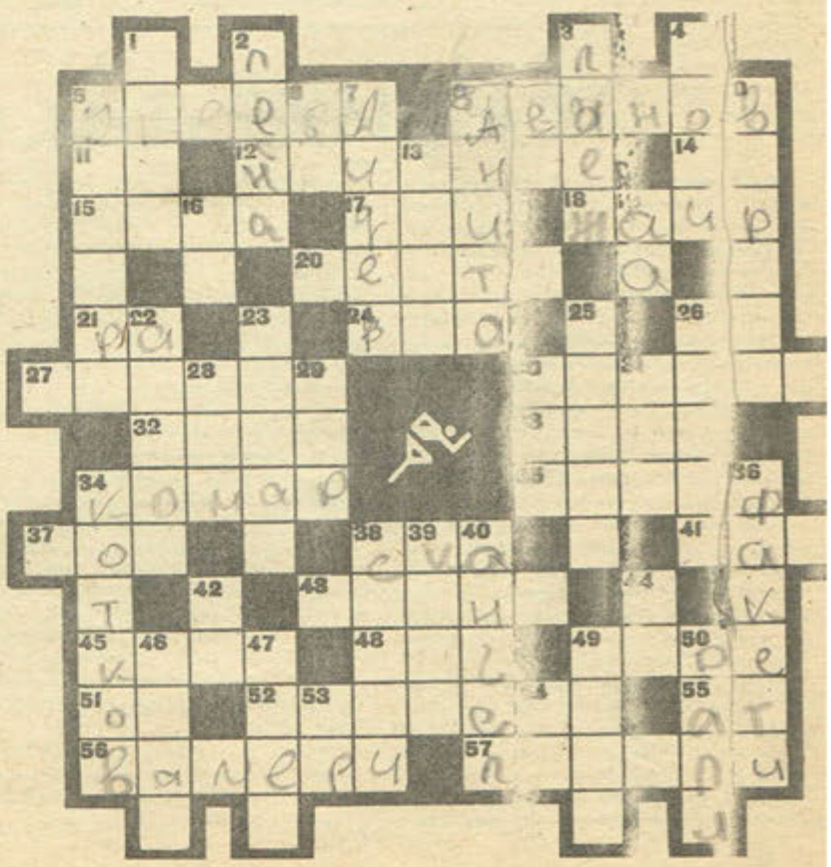


Кръстословица

ВОДОРАВНО: 5. Уред за даване тревога. 8. Млад български борец от свободния стил. 11. Съветски самолети. 12. Бивш футболист на "Бенфика", пострадал при злополука. 14. Инициалите на известен немски физик. 15. Италиански футболист, играл в "Милан". 17. Мярка за тежина (тур. мн. ч.). 18. Бивш футболист на "Интер" от бразилски произход. 20. Тесен кръг от хора, придружаващи високопоставена личност. 21. Египетско божество. 24. Шопско междуметие. 26. Нота. 27. Съветски хокеист. 30. Българско стопанско обединение. 32. Вид птица. 33. Полюс. 34. Олимпийският шампион от Мюнхен на тласкане гюлле. 35. Съветски шахматист. 37. Вид спорт. 38. Спортна принадлежност. 41. Световна организация. 43. Град в България. 45. Известен в миналото чехословашки футболист. 48. Възвишение. 49. Слабо алкохолно питие. 51. Известен в миналото канадски хокеист. 52. Известна наша баскетболистка. 55. Хубав кон (тур.) 56. Собственото име на съветски лекоатлет. 57. Собственото име на най-известния цигулар в миналото.

ОТВЕСНО: 1. Известен в миналото френски скиор. 2. Река в СССР. 3. Град в Белгия. 4. Футболист от националния отбор на Франция. 5. Бивш футболист на "Наполи" от аржентински произход. 6. Инициалите на футболиста от Дунав (Рс). 7. Фаворит в спортно състезание. 8. Собственото име на най-малката участничка в "ЗлатниятОрфей" – 1971. 9. Инициалите на треньор от "А" РФГ. 10. Роман на Емил Зола. 13. Спортно облекло. 16. Инициалите на треньор от "А" РФГ. 19. Инициалите на наш боксьор, един от призьорите на олимпийските игри в Мюнхен. 22. Съюзен треньор, понастоящем треньор на младежкия национален отбор. 23. Известна югославска естрадна певица. 25. Известен български футболист. 26. Конно състезание. 28. Вид риба. 29. Строителен материал. 30. Морско животно. 31. Вдлъбната земна форма. 34. Голям български футболист в близкото минало. 36. Футболист от националния отбор на Италия. 38. Бивш вратар на "Интер" (Милано). 39. Автомобилна принадлежност. 40. Собственото име на наш олимпийски шампион. 42. Инициалите на борец от свободния стил. 44. Инициалите на борец от националния отбор по свободна борба. 46. Радиоактивен елемент. 47. Възвание. 49. Град в СССР. 50. Автомобилно състезание.

Съставил: Лъчезар ПРЪВЧЕВ



Десет рунда във Филаделфия

ЪРВИН ШОУ

Мистър Дженсъл бинтоваше прочутата дясна ръка на Джой Гар. Седнал на ръба на масажната маса, Джой клатеше крака и гледаше мрачно своя менажер.

– Пази се. Не забравяй, най-главното е да бъдеш предпазлив!

– Ъхъ – отвърна хълцайки Джой.

Мистър Дженсъл се намръщи и спря да бинтова.

– Джой, колко пъти ще трябва да ти казвам да не се храниш по вагон-ресторанти!

– Ъхъ. . .

– Всяко нещо си има граници. Дори икономиите. Не си бедняк. В банката имаш пари колкото холивудска звезда.

– Моля те, не приказвай толкова! – Джой протегна лявата си ръка.

Мистър Дженсъл се зае с прочутата лява ръка.

– Сигурна язва на стомаха – продължи да мърмори той, – ще имам боксьор с язва. Чудесна перспектива, няма що. Яде отпадъци. Помия с домашен сос. Бъдещият шампион в полусредна категория. Във всеки юмрук има динамит. Но се уригва по четиридесет пъти дневно. Боже мой, Джой!

Джой невъзмутимо плю на пода и погледна скришно в огледалото грижливо приглажданите си коси. Мистър Дженсъл въздъхна.

– Поне веднаж да те бях поканил на обяд. За долар и половина. Че да добиеш вкус към добрата храна. . .

– Пазете парите си за черни дни, мистър Дженсъл!

Вратата се отвори и влезе Мак Елмън с двамина високи плещести мъже.

– Здравейте, момчета! – Мак Елмън потупа Джой по рамото. – Как е нашият младенец днес?

Джой се изтегна на масата и притвори очи.

– Хълца – отговори мистър Дженсъл, – през целия си живот не съм виждал боксьор така да хълца. А как е вашето момче?

– Роки е юнак, той искаше да дойде с мен, за да се убеди, че Джой е разбрал всичко.

– Всичко ми е ясно – ядосано каза Джой, – отлично разбирам всичко. Този ваш Роки. Той се бои най-много от това, че някой някога ще го прасне както трябва. Боксьор!

– Не бива да го съдим – разсъдливо отбеляза Мак Елмън, – в края на краищата той знае, че за Джой е нищо работа да го смачка.

– С една ръка – мрачно заяви Джой.

– Всичко е кристално ясно. Ще го държиш десет рунда.

– Виж какво, Джой – Мак Елмън се надвеси над масажната маса. – Нека Роки изглежда както трябва. Във Филаделфия той има много привърженици.

– Ще изглежда великолепно – уморено процеди Джой. – Като британската флота. Притеснява ме само едно – да не би да си загуби привържениците. . .

– Не ми харесва тонът ти, Джой – студено промълви Елмън.

– Ъхъ – Джой се обърна по корем.

– За всеки случай – продължи сухо Мак Елмън, – ако някоя от страните забрави за споразумението, длъжа да ви представя мистър Пайк и мистър Петроскас.

Високите плещести мъже приветливо се усмихнаха. Джой седна бавно и ги погледна.

– Те ще седят в залата и с интерес ще гледат какво става – завърши Мак Елмън.

– Мистър Дженсъл – каза Джой, – тия имат пистолети под мишниците!

– Това е само една предпазна мярка – заяви Мак Елмън. – Уверен съм, че всичко ще върви като по масло. Но все пак пари са вложени. . .

– Слушай, пейзан – започна Джой.

– Така че се говори, Джой – нервно се намеси Дженсъл.

– Аз също съм вложил пари – развика се Джой. – Хиляда долара чиста пара. За какъв дявол са ми тези горили? Важното е вашият Роки да не падне от страх. Ти какво си мислиш – че си хвърлям парите ей така! Че аз съм делови човек.

– Повярвайте ми – каза мистър Дженсъл, – Джой действително е един делови човек.

– Чудесно – умиротворяващо размаха ръце Мак Елмън. – Нищо не ни пречеше да изясним това, нали? Сега всички са на ясно. Това е напълно в негов стил – той се обърна към Пайк и Петроскас. – О кей, момчета, тогава само ще седите на местата си и ще гледате.

– За колко са ми тия две муцуни? – недоволно запита Джой.

– Имате ли нещо против това момчетата да се позабавляват? – саркастично отвърна Мак Елмън. – Какво ти пречат?

– Нищо, всичко е ол райт – успокоително каза мистър Дженсъл. – Не възразяваме. Нека момчетата се развличат.

– А сега ги махнете оттук. Не обичам в стаята си хора с пистолети – каза Джой.

– Вървете, момчета – Мак Елмън отвори вратата. Двамата се усмихнаха приятно. На излизане Петроскас спря за миг, обърна се и каза: – Нека победи по-добрият!

. . . Веднага след началото на боя Роки влезе в клинч. От гъсто обраслите му рамене и гърди струеше пот.

– Слушай, Джой – нервно зашепна той, – помниш уговорката, нали? Помниш, а?

– Ъхъ – отвърна Джой. – Пусни ми ръката. Да не би да искаш да ми я откъснеш.

И в петия рунд Роки продължаваше да настъпва, да напада удари с двете ръце. Всички местни запалянковци скочиха от местата си. Джой сдържаше противника, нанасяше удари по ръкавиците му, понякога право в гърдите. Изведнаж Роки го притисна до въжетата и го удари рязко с дясната ръка.

Почувствувал остра болка, Джой влезе в клинч.

– Роки – вежливо пошепна той. – Стига си си играл.

– О! – промърмори Роки, опомнил се сякаш внезапно. Тридесетина секунди те боксираха внимателно, Джой все така бе до въжетата.

– Давай, Роки! Довърши го! Ро-ки! – раздаде се глас отново. Очите на Роки пламнаха и той замахна отново. Удар в главата. Гонг. Джой се опря на въжетата и мрачно погледна как под чудовищния трясък от аплодисменти Роки леко изтича в своя ъгъл.

– Как е? – запита Джой.

– Губиш рунда. За бога, кажи му. Иначе той ще спечели срещата. Паднеш ли, търси си място в отбора на някое сиропиталище. Защо не искаш да му кажеш?

– Казвам му – със злост отвърна Джой. – Просто не ме чува. Приятелите му крещят, че е велик боксьор – и той не ме чува. Ако ме удари още веднаж, след срещата ще го изведа навън и ще го спукам от бой.

– Кажи му само да не е така старателен. Напомни му, че ти го крепиш на ринга. Само му припомни.

– Вие трябва да убеждавате този идиот, това е ваша работа, не моя!



Илюстрация: Петър РАШКОВ

Прозвуча гонг и боксьорите се хвърлиха един срещу друг. В очите на Роки отново гореше войнствен плам. Джой го притисна и изсъска:

– Слушай, Роки, всичко има граници. Тия си мислят, че си герой. Отлично. А сега баста. Не се прави на глупак. Пари са вложени в тая работа. Да не си се побъркал? Разбра ли ме?

– Разбира се, аз само правя театър. И без това не може, нали?

– Ъхъ – отвърна Джой, преди съдията да ги раздели. Две минути след това те танцуваха един срещу друг, но точно в края на рунда Джой получи съкрушителен ъперкът и от носа му шурна кръв. Звънна гонгът. Роки изтича весело, стискайки протегнатите през въжетата приятелски ръце. Джой погледна след него и изплю кръв на ринга. Мистър Дженсъл се втурна загрижено към него и го отведе в ъгъла.

– Защо не му кажеш, Джой? Защо не правиш каквото ти казвам?

– Казах му. Вижте, разби ми носа. Специално пристигнах във Филаделфия, за да ми разбият носа. Този негодник. . .

– Внимавай, от следващия рунд трябва да започнеш да печелиш. Без фокуси!

– Трябваше да дойда в "Старлайт Парк", в град Филаделфия, за да може Роки Пиджин да ми разбие носа. Господи!

– Джой, чуваш ли ме? Напомни му. . .

Прозвуча гонг, боксьорите се срещнаха отново, утихналият в почивката рев се разнесе с нова сила. Джой злобно притисна Роки:

– Слушай, муцуно, казвам ти, престани да се правиш на глупак. Ще ти избия всичките зъби след това, предупреждавам те.

И той го удари леко два пъти по лицето, за да усети с кого си има работа.

В следващата минута Роки се държеше на почтено разстояние и Джой бързо започна да набира точки. Изведнъж половината зала започна да скандира: "Ро-ки! Ро-ки! Ро-ки" Роки въздъхна дълбоко и замахна. Ударът отново бе по разбития нос. Пак шурна кръв. Джой пристъпи напред, удари хладнокръвно Роки отстрани със свита лява ръка и го посрещна, вече падащ като подкосен с изцъклени очи, с дясната. Роки отлетя на четиринайсет[illegible] се стовари по лице. За някаква част о[illegible]дата Джой се усмихна тържествува[illegible]това се опомни. Залата просто се взр[illegible]стър Дженсъл се бе обърнал с гръб къ[illegible]Мак Елмън удряше с две ръце по бомб[illegible]крещеше истерично:

– Роки! Ставай веднага или ще те на шницел! Роки! Чуваш ли ме!

Зад него Джой видя Пайк и Петроскас станали с приветлива усмивка и го г[illegible]интерес, с ръце във вътрешните джоб[illegible]

– Роки – изхриптя Джой, след като изброи до пет, – Роки, приятелю! Вдиг[illegible]бога! Умолявам те! – той си спомни хи[illegible]долара и очите му се напълниха със[illegible]Роки, в името на всичко свято. . .

Роки се обърна и се вдигна на коляно, отчаяние затвори очи. Когато ги отв[illegible]ново, пред него като пиян се люлееш[illegible]Джой се втурна със скок към него, под[illegible]под мишниците, започна отчаяно да[illegible]ръце, сякаш опитвайки се да ги освобо[illegible]едва стоеше на нозе.

– Дръж се! Преди всичко не свивай к[illegible]трескаво шепнеше Джой. – Е, как е? О[illegible]ми, Роки! Моля те, кажи нещо, приятел[illegible]

Но Роки мълчеше. С угаснали очи и бе[illegible]но увиснали ръце той просто лежеш[illegible]Джой, който сам продължаваше бо[illegible]Удари гонг, но Джой държа Роки до появ[illegible]Мак Елмън. Съдията гледаше всичко[illegible]интерес.

– Странен рунд – отбеляза той.

– Ъхъ – измуча Джой и се строполи на[illegible]си. Едва тогава мистър Дженсъл се обър[illegible]ринга. Той се качи горе тежко, като сл[illegible]започна небрежно да изтрива Джой.

– Обясни ми – вяло попита той, – ти ли понякога?

– Този Роки – уморено каза Джой. – Уми[illegible]е колкото на кон. Не мираса, докато от носа ми не изтече цяла кварта кръв. Трябваше да му дам един урок.

– Разбира се, как не! Едва не пропаднахме в тази проклета Филаделфия!

– Ама аз съвсем не го ударих силно. Брадата му е като на кинозвезда. Като на Мирна Лой. На моя мястото му изобщо не е на ринга. За него най-подходящо ще е в млекарница. Масло и яйца. . .

– Ще те моля, бъди така любезен и го задръж още три рунда. И изобщо бъди внимателен с него. Аз слизам долу в съблекалнята.

И в момента, в който Джой се хвърли на ринга и започна да удря по трепереща лакти на Роки, мистър Дженсъл напусна залата. След петнадесетина минути Джой слезе при него и уморено се просна на масата.

– И тъй? – запита мистър Дженсъл, без да вдига глава.

– Спечелихме – дрезгаво отвърна Джой. – Трябваше да го отглеждам като бебе цели девет минути. Като деветмесечно момиченце. Този Роки! Удариш ли го – излиза за три години от строя. Никога не ми е било толкова трудно.

– Никой ли не се усети?

– Слава богу, във Филаделфия сме. Ония все още си крещят: "Ро-ки! Ро-ки!" Той, видите ли, бил така храбър, че и след онзи удар продължил боя. Боже! Всеки десет секунди трябваше да го удрям през краката, за да се изправи!

Мистър Дженсъл въздъхна.

– Е, какво, спечелихме куп пари.

– Ъхъ – отвърна без радост Джой.

– Каня те на обяд. За долар и половина. . .

– Не-е – протегна се Джой. – Искам да остана тук и да си отдъхна. Трябва ми почивка, дълга почивка. . .

Преведе: Вили МАЙЕР

екран





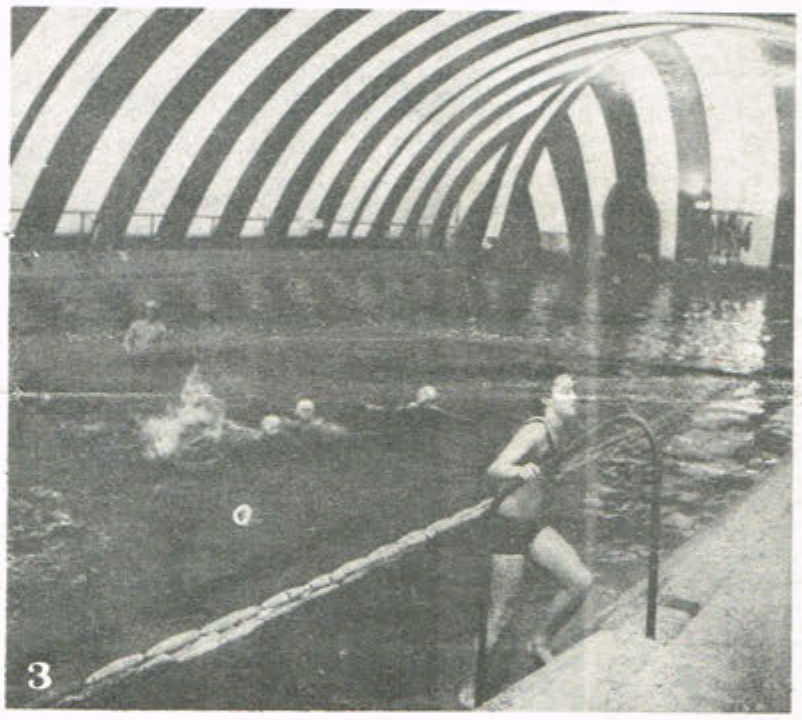


НАДЕЖДА ЧИЖОВА (СССР) – ОЛИМПИЙСКА ШАМПИОНКА И СВЕТОВНА РЕКОРДЬОРКА НА ТЛАСКАНЕ ГЮЛЛЕ. ПОСТИЖЕНИЕТО Й 21,03 М Е НАЙ-ДОБРОТО, ОТБЕЛЯЗВАНО ДОСЕГА В ЖЕНСКАТА ЛЕКА АТЛЕТИКА ИЗОБЩО, СЪГЛАСНО МНОГОБОЙНАТА ТАБЛИЦА

1 "ОБИКОЛКАТА НА ФЛАНДРИЯ" БЕ СПЕЧЕЛЕНА ОТ БЕЛГИЕЦА ЕРИК ЛЕМАН. НА СНИМКАТА:ЛЕМАН МИНАВА ПРЕДИ ЕДИ МЕРКС И ВИЛИ ГИСТ И ПЕЧЕЛИ СЪСТЕЗАНИЕТО. (АП – БТА)

2 ПЪРВОТО ЗА СЕЗОНА СЪСТЕЗАНИЕ ПО ГРЕБАНЕ В ГДР СЕ СЪСТОЯ НА 1 АПРИЛ В БЕРЛИН-КЬОПЕНИК, ПРИ ПРОЯВЕН ГОЛЯМ ИНТЕРЕС ОТ СТРАНА НА ВСИЧКИ ГРАДСКИ ГРЕБНИ СЕКЦИИ. (АДН – БТА)

3 НЕОТДАВНА ВЪВ ВРОЦЛАВ БЕ ОТКРИТ НОВ СПОРТЕН ОБЕКТ – 50-МЕТРОВ ПЛУВЕН БАСЕЙН С НАДУВАЕМ ПОКРИВ. ЗА ТРАЙНОСТТА НА БАЛОНА СЕ ДАВА 8-ГОДИШНА ГАРАНЦИЯ (ЦАФ – БТА)



Старт

ЗА ВАШИЯ АЛБУМ

СЕНТ ЕТИЕН • ФРАНЦИЯ



ОСНОВАН ПРЕЗ 1903 Г., ИЗВЕСТНИЯТ ФРЕНСКИ ФУТБОЛЕН КЛУБ Е ЧЕТИРИКРАТЕН НОСИТЕЛ НА ШАМПИОНСКАТА ТИТЛА ЗА СТРАНАТА (1957, 1964, 1968 И 1970). НА ТРИ ПЪТИ Е "СТАРТИРАЛ" БЕЗУСПЕШНО В ТУРНИРА ЗА ЗАВОЮВАНЕ КУПАТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ШАМПИОНИ. КЛУБНИ ЦВЕТОВЕ: ЗЕЛЕНО И БЯЛО.

СЪСТАВ (ОТ ЛЯВО НА ДЯСНО): ПРАВИ – КАСТЕЛ, ПИАЦА, МЕРШАДИЕ, ФАРИЗОН, ЛОПЕС, САНЛАВИЛ, БРОАСАР, САНТИНИ, ЧУРКОВИЧ И РОБЕР ЕРБЕН; КЛЕКНАЛИ – ЖАКЕ, ПАРИЗОН, ЖАНВИОН, БЕРЕТА, П. РЕВЕЛИ, ЛАРКЕ, САРАМАНЯ, РЕПЕЛИНИ.